

Україну охопила епідемія захворювань від вірусної інфекції

КИЇВ. — Міністерство охорони здоров'я України 30 жовтня визнало, що в країні поширилася епідемія „каліфорнійської грипи“ A/H1N1 поряд з звичайними захворюваннями дихальних шляхів. Про це свідчать висліди аналізів зразків матеріалу від хворих у Тернопільській і Львівській областях. Водночас у міністерстві зазначають, що лабораторними дослідженнями покищо підтверджено 22 випадки захворювань саме від вірусу A/H1N1.

Загалом, за даними міністерства, понад 255 тис. осіб захворіли на грипу – ця цифра збільшилася майже втричі порівняно з станом на кінець минулого тижня. Більшість хворих – у західному регіоні країни. 15 тис. хворих перебувають на стаціонарному лікуванні. Ці цифри покищо мають тенденцію до зростання. Станом на 2 листопада 71 особа померла внаслідок грипи.

У зв'язку з цим Кабінет міністрів на позачерговому засіданні запровадив карантину у дев'яти західних областях України. В уряді повідомили, що у Львівській, Івано-Франківській та Тернопільській областях стан захворюваності на грипу досяг епідеміологічного порогу. У сусідніх Закарпатській, Чернівецькій, Рівненській, Волинській, Хмельницькій та Вінницькій областях є загроза поширення грипи. Запровадження карантину передбачає оголошення тритижневих вакацій в усіх навчальних закладах країни та скасування будь-яких масових заходів.

Уряд розглядає можливість обмеження перевезень людей з західних регіонів країни до інших областей. На швейних підприємствах налагоджено масове виготовлення марлевих масок для охорони дихальних шляхів людей від інфекції.

Президент України Віктор Ющенко 31 жовтня провів у Львові нараду щодо стану захворюваності на грипу і дав низку доручень із метою посилення боротьби з епідемією грипи в Україні. Президент доручив встановити єдиний режим звітності про захворюваність, знайти компромісне рішення щодо ринків, які мають тимчасово припинити роботу або торгувати лише продовольчими товарами.

В. Ющенко надіслав 1 листопада листи до провідників Білорусі, Молдови, Польщі, Румунії, Словаччини, Сполучених Штатів Америки, Угорщини, а також до Президента Європейської Комісії та Генерального секретаря НАТО.

„Існуюча загроза національній безпе-

ці України, яку ми не можемо неутралізувати лише власними зусиллями, вимагає від мене звернутися до найближчих друзів і стратегічних партнерів за невідкладною допомогою“, – підкреслено у листах

Оперативний штаб при Міністерстві закордонних справ України отримав і продовжує отримувати відгуки на звернення міністра до сусідніх держав щодо надання Україні надзвичайної гуманітарної допомоги. Уряди Словаччини, Угорщини, Польщі та Румунії прийняли рішення щодо надання Україні невідкладної гуманітарної допомоги для ліквідації наслідків епідемії та унеможливлення її подальшого розповсюдження.

З Польщі до Львова надійшла перша партія вантажу з гуманітарною допомогою, що містить респіратори, маски, лікарський засіб „Таміфлю“, комбінезони та спеціальні окуляри. Крім того, Польща висловила готовність здійснити на безкоштовній основі 50 тестів для визначення типу вірусу, який поширюється в Україні.

На виконання доручення Президента України В. Ющенка 4 листопада в Україну зі Швейцарії прибула ще одна партія препарату „Таміфлю“ (200 тис. упакувань). Президент доручив без затримки доставити ліки у найбільш постраждалих від грипи райони.

2 листопада в Україні уряд розпочав масову перевірку аптек, оскільки в деяких приватних аптеках за противірусний препарат „Таміфлю“ вимагають ціну, вдвічі вищу від оптової. Державна податкова адміністрація заявила про майже 2,000 порушень, виявлених в аптеках, на суму 6.5 млн. грн.

Європейські газети, інформуючи про перебіг епідемії грипи в Україні, виділяють три аспекти цього процесу: надмірну політизацію антиепідемічних заходів, популізм політиків; ажіотаж довкола аптек та їхню неготовність до епідемії грипи; невинуватеність істерії та паніку у владі і, особливо, серед громадян.

Українські політики заявляють про скасування усіх передвиборних масових заходів. Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко повідомила про призупинення всеукраїнської концертної тури на її підтримку. Віктор Янукович скасував свій виступ на вічу у Харкові. Президент Віктор Ющенко також оголосив про скасування призначеного віча на Софійській площі у Києві. (Інтернет-представництво Президента України, Радіо „Свобода“, УНІАН)

Дівчина в респіраторній масці, в Тернополі, де на грипу захворіли майже 10 тис. мешканців області.
Фото: УНІАН

Киянка з дитиною у захисних масках.
Фото: УНІАН

Учасники наради за участі Президента України Віктора Ющенка, що відбулася 31 жовтня у Львові після спалаху захворювань на грипу.
Фото: Інтернет-представництво Президента України

Швачка виготовляє марлеві маски на швейному підприємстві в Запоріжжі.
Фото: УНІАН

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Україну обрано членом Економічної та соціальної ради ООН

ЖЕНЕВА, Швейцарія. — Генеральна асамблея Організації Об'єднаних Націй обрала 18 членів Економічної та соціальної ради на 2010-2012 роки. Від групи східноєвропейських держав до складу Ради увійшли Україна й Словаччина, які замінять там Білорусь і Румунію. Також до складу Ради на 2010-2012 роки були обрані Аргентина, Багамські Острови, Бангладеш, Бельгія, Гана, Єгипет, Замбія, Ірак, Італія, Канада, Коморські Острови, Монголія, Руанда, США, Філіппіни та Чіле. Місця в Раді розподіляються на основі принципу географічного представництва. Економічна та соціальна рада — один з шести головних органів ООН. Він сприяє вирішенню міжнародних проблем в економічній та соціальній сферах, а також у сферах охорони здоров'я, культури та освіти. Нагадаємо, ООН заборгувала Україні 6.1 млн. дол. за участь у миротворчих акціях. Всього борги ООН перевищили суму у 740 млн. дол. Заборгованість ООН перед урядами країн включає в себе утримання їх військових контингентів на акціях з підтримки миру, вартість військового майна і обладнання. Як пояснили в ООН, згідно з існуючим порядком, держави, які посилають військові контингенти до складу акцій з підтримки миру, самі опікуються їх фінансовим забезпеченням. А ООН компенсує ці витрати за встановленою шкалою. (*Інститут масової інформації*)

Створено робочу групу з питань енергетики

ВАШІНГТОН. — Уряди США та України 28 жовтня створили двосторонню робочу групу, що займатиметься питаннями енергетичної безпеки. Групу, яка діятиме в рамках Американсько-української комісії з стратегічного партнерства, очолюють спеціальний уповноважений Держдепартаменту США з євразійських енергетичних питань Річард Морнінгстар та заступник міністра палива і енергетики України Сергій Павлуша. Під час першого засідання робочої групи, яке відбулося 28 жовтня, обидві сторони обговорили важливість спільної праці задля зміцнення енергетичної безпеки України й Європи. Учасники засідання зокрема зосередилися на питанні реформування енергетичного сектора України та технічній підтримці з боку США, особливо у розвитку нових енергозберігаючих технологій. Обидві сторони обговорили шляхи залучення українського і американського приватного сектора у розвиток енергетичної галузі, як також важливість успішного здійснення спільних проєктів у розвитку атомної енергетики. (*„Голос Америки“*)

У Львові шанують спадщину Митрополита А. Шептицького

ЛьВІВ. — „Митрополит Андрей Шептицький (1865-1944): ієрарх — пастир — пророк“ — така тема міжнародної конференції, що роз-

почалася 30 жовтня у Львові. Вона присвячена 65-им роковинам з дня смерті глави Української Греко-Католицької Церкви і має на меті показати роль його спадщини для сучасного світу. Як розповів декан гуманітарного факультету Українського Католицького університету Юрій Аввакумов, досі чимала кількість праць Митрополита знаходиться в архіві, вони не опубліковані. Однак, з документами працюють дослідники, котрі виступають доповідачами на конференції, що покликана заохотити до активнішого вивчення спадщини А. Шептицького. Тематика структуруватиметься навколо трьох аспектів. Перший стосується діяльності Митрополита як ієрарха, діяча-адміністратора, його ролі в посиленні дієздатності церковного життя тощо. Буде звернуто увагу на так званий „східний поворот“, що його надав Митрополит Українській Греко-Католицькій Церкві на початку ХХ ст. Другий напрям — пастирська діяльність, листи та звернення до віруючих, піклування про моральність, участь у житті громади та вплив на формування національної культури. Ще однією темою є вселенський вимір діяльності глави УГКЦ, його міжнародні контакти, у тому числі з некаталиками. Аспекти діяльності та спадщини Митрополита, які не вкладаються у тогочасну систему поглядів, дозволяють говорити про А. Шептицького як пророка: йдеться передусім про його екуменічну візію християнської єдності, яка за своїм змістом виходила далеко за межі традиційних „уній“. Конференція завершилася урочистою академією та спільною Літургією 1 листопада — в день пам'яті Митрополита А. Шептицького. Друга її частина відбудеться в Римі 6-7 листопада. У підсумку вийде збірник доповідей. (*„День“*)

Україна отримає 275 млн. євро

КИЇВ. — Європейський інвестиційний банк (ЕІБ) вирішив виділити Україні кредити на суму 175 млн. євро для фінансування проєкту з будівництва електро- ліній на півдні країни і на суму 100 млн. євро для фінансування енергозберігаючих проєктів малого та середнього підприємництва. Про це йдеться у повідомленні прес-служби віце-прем'єра Григорія Немирі. Рада директорів ЕІБ прийняла ці рішення 21 жовтня. „Найближчим часом відбудеться візита делегації України до Люксембургу для обговорення фінансових умов запозичень“, — йдеться в повідомленні. Уряд очікує, що здійснення зазначених проєктів розпочнеться вже у 2009 році. Національна енергетична компанія „Укренерго“ розраховує залучити від Європейського банку реконструкції та розвитку і ЕІБ кредити у 150 млн. євро для будівництва цієї електролінії. (*„День“*)

Ректор Київського університету ім. Шевченка став Героєм України

КИЇВ. — Ректорові Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, докторові філософських наук, академі-

кові Національної Академії Наук України Леонідові Губерському 1 листопада присвоєно звання „Герой України“. Як зазначається в тексті указу, високе звання присвоєно за „визначний особистий внесок у зміцнення освітньо-наукового потенціалу України, піднесення престижу національної освіти, підготовку висококваліфікованих фахівців, багаторічну плідну наукову і педагогічну діяльність“. Також Віктор Ющенко відзначив державними нагородами України працівників Київського національного університету ім. Т. Шевченка. (*УНІАН*)

Дивізія „Галичина“ у світлинах

ЛьВІВ. — 31 жовтня у Львівському музеї етнографії та художнього промислу відбулася презентація книжки-фотоальбому Богдана Мацева з Канади „Українська дивізія „Галичина“. 278 рідкісних світлин показують бойовий шлях дивізії від моменту її заснування 1943 року й до звільнення її вояків з полону 1949 року. У вступному слові автор книги Б. Маців наголошує на тому, що українській історичній науці час відійти від радянських стереотипів і поставитися до створення та існування дивізії як до елементу боротьби з більшовиками за вільну Україну. У період створення дивізії 1943 року тисячі молодих людей з усієї Галичини, знаючи, що у воєнних діях їх використовують якщо не німці, то більшовики, вирішили все ж таки стати на бік німців. Адже ті обіцяли провести для них відповідний вишкіл, що убезпечило б їх від значних утрат, та озброїти найкращою зброєю, чого не зробила б Червона Армія, яка використовувала новобранців з окупованих територій як гарматне м'ясо. Дивізія передала УПА чимало зброї. Дивізіяники постійно наголошували на українськості свого угруповання і плекали український дух, що відображає фотоальбом. Де тільки можна було, вони використовували українську символіку (герби Галичини й України), послуговувались українською мовою, а під час маршів співали, як правило, українських пісень. 1945 року, коли дивізія перебувала в Австрії, до неї прибув командувач Української національної армії, генерал Павло Шандрук і провів присягу „Галичини“ на вірність українському народові. На думку історика Віталія Манзуренка, альбом посяде гідне місце серед видань на історичну тематику. Адже тепер суспільство отримало прекрасно видану документальну збірку, що розвінчує комуністичні вигадки про дивізію „Галичина“. (*„Львівська газета“*)

Препарат-аналог швейцарського „Таміфлю“ робитимуть у Харкові

ХАРКІВ. — „Озельтамівір“ — противірусний препарат-аналог швейцарського „Таміфлю“ — прийнято до виробництва на Харківській фармацевтичній фабриці „Здоров'я“. Реєстраційне посвідчення на продукування препарату, отримане в Міністерстві охорони здоров'я і Державному фармакологічному центрі, дійсне до 2014 року. Вже через 10-15 днів

перша партія препарату зійде з конвейера підприємства. Фабрика зможе випустити близько 200 тис. доз препарату. Як і „Таміфлю“, новий препарат призначений не для профілактики, а для лікування свинячої грипи. Обидва препарати буде безкоштовно і в необхідній кількості передано в лікувальні установи області. Стосовно „Таміфлю“, то, як стало відомо, в Харківській області є запас препарату 2,700 доз, плюс понад 8,000 доз доставлено з Києва спеціальним автотранспортом. Всі дози передано на склад обласної клінічної інфекційної лікарні. У Харківській області випадків захворювання на грип А/Н1N1 не зареєстровано. (*„День“*)

У Львівській середній школі 13 відкрили музей ім. Н. Дровняка

ЛьВІВ. — Учитель історії середньої школи ч. 13 Людмила Барна разом зі своїми учнями створила у школі історико-етнографічний музей лемківської культури та побуту ім. Никифора Дровняка. Протягом 20 років збирали речі, які стали експонатами музею. Це і знаряддя праці і побуту, ві речі, — веретено, куделя, скриня, вишивки, монети, які принесли учні, батьки яких лемки. Л. Барна розповіла, що вона принесла сюди речі своїх бабусі та дідуся. Учні і далі продовжують займатися пошуковою роботою. Тепер щотижня на екскурсії у музей по черзі приходять класи. Никифор (Єпіфаній) Дровняк (народився 21 травня 1895 року, помер 10 жовтня 1968) — український художник-примітивіст з села Криниця, що на Лемківщині. Як художника Н. Дворняка світ відкрив 1932 року, коли в Парижі, в галерії „Леон Марсель“, експонувалася його виставка з 200 малюнків. Картини Н. Дровняка порівнюють з найкращими зразками українського примітивізму XVI-XIX ст. — безіменними авторами „Козака Мамає“, ікон і побутових портретів, малюнків на склі та дереворізів. (*УНІАН*)

Р. Богатирьова відвідала Молдову

КИЇВ. — Секретар Ради національної безпеки і оборони України (РНБО) Раїса Богатирьова 3 листопада відвідала з дводенною візитом Республіку Молдова. Візита мала на меті продовження двостороннього діалогу з усього спектру українсько-молдовських взаємин та була спрямована на здійснення домовленостей, досягнутих на найвищому рівні під час нещодавньої візити Президента України Віктора Ющенка до Молдови. Окрему увагу у ході візити Секретар РНБО приділила питанням врегулювання придністровського конфлікту, на основі принципів територіальної цілісності і суверенітету Республіки Молдова. Підтверджуючи зацікавленість України у розвитку співробітництва з Молдовою у культурно-гуманітарній сфері, у т. ч. й у сфері забезпечення прав національних меншин, Р. Богатирьова обговорила ці питання з новим молдовським керівництвом, а також зустрілася з представниками української громади Молдови. (*УНІАН*)

Триває реєстрація кандидатів на пост Президента України

КИЇВ. – 29 жовтня відбулось засідання Центральної виборчої комісії (ЦВК), яка розглянула заяву громадянина України Віктора Ющенка про самовисунення кандидатом на пост президента України та додані до неї документи. Розглянувши зазначені документи, комісія встановила їх відповідність вимогам виборчого законодавства і зареєструвала кандидата на пост Президента України Віктора Андрійовича Ющенка, 1954 року народження, члена політичної партії „Наша Україна“, освіта вища, Президента України, який проживає в Києві.

* * *

30 жовтня відбулось засідання ЦВК, на якому розглянуто подання Всеукраїнського об'єднання „Свобода“ про реєстрацію кандидата на пост Президента України Олега Тягнибока та подання Української Народної Партії про реєстрацію кандидата на пост Президента України Юрія Костенка, а також додані до них документи. Розглянувши зазначені документи, комісія встановила їх відповідність вимогам виборчого законодавства і зареєструвала кандидатами на пост Президента України Олега Ярославовича Тягнибока, 1968 року народження, освіта вища, голову Всеукраїнського об'єднання „Свобода“, який проживає в Києві; Юрія Івановича Костенка, 1951 року народження, члена Української Народної Партії, освіта вища, народного депутата України, члена Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки, який проживає в Києві.

ЦВК розглянула заяви громадян Анатолія Субботіна, Анатолія Поліщука, Олексія Гончаренка,

Володимира Мельника та Леоніда Куліченка про самовисунення кандидатами на пост Президента України та додані до них документи.

Комісія встановила, що документи подані з порушенням вимог Закону України „Про вибори Президента України“ та неналежно оформлені. Відтак Центральна виборча комісія відмовила зазначеним заявникам в реєстрації кандидатами на пост Президента України.

* * *

31 жовтня відбулось засідання ЦВК, на якому розглянуто подання політичної партії „Всеукраїнське об'єднання „Батьківщина“ про реєстрацію кандидата на пост Президента України Юлію Тимошенко та додані до нього документи. Комісія встановила їх відповідність вимогам Закону України „Про вибори Президента України“ і зареєструвала кандидата на пост Президента України Юлію Володимирівну Тимошенко, 1960 року народження, члена політичної партії „Всеукраїнське об'єднання „Батьківщина“, освіта вища, Прем'єр-міністра України, яка проживає в Дніпропетровську.

ЦВК розглянула заяву громадянина Абасова Заура Джаваншир-огли про самовисунення кандидатом на пост Президента України та додані до неї документи. Комісія встановила, що документи подані з порушенням вимог Закону України „Про вибори Президента України“ та неналежно оформлені, тому відмовила зазначеному заявникові в реєстрації кандидата на пост Президента України.

* * *

2 листопада ЦВК зареєструвала кандидатів на пост Президента України:

Михайла Юрійовича Бродського, 1959 року народження, члена

Партії вільних демократів, освіти вища, директора-консультанта Українсько-італійського спільного підприємства „Венето“, який проживає в селі Віта-Поштова Києво-Святошинського району Київської області; Олександра Вікторовича Пабата, 1974 року народження, позапартійного, освіта вища, президента спілки громадських організацій „Громадський актив Києва“, який проживає в Києві.

ЦВК розглянула заяви громадян Леоніда Осипчука, Олени Бессараб, Вікторії Поліщук, Петра Рекала про самовисунення кандидатами на пост Президента України та додані до них документи. Було встановлено, що документи подані з порушенням вимог Закону України „Про вибори Президента України“ та неналежно оформлені, тому комісія відмовила зазначеним заявникам в реєстрації кандидатами на пост Президента України.

Віктор Ющенко

Олег Тягнибок

Юрій Костенко

Юлія Тимошенко

Михайло Бродський

Олександр Пабат

Один лише крок В. Ющенка дає право сказати: це – подарунок Божий

„3 моєї точки зору, Віктор Ющенко – подарунок Божий“. Саме так ствердив коментатор Російської служби Радіо „Свобода“, коментатор історичних подій у документальному серіалі „Намедні“ Леоніда Парфьонова, відомий публіцист Анатолій Стріляний в інтерв'ю „Україні молодій“.

А. Стріляний вважає Президента України „звичайною людиною, може, навіть трішечки занадто звичайною“, але водночас „він – великий Президент“. На думку публіциста, на таку оцінку заслуговує вже один вчинок В. Ющенка, коли минулого року він „засудив Росію за напад на Грузію. Це був величезний історичний крок. І тільки один цей крок дає мені право сказати, що це великий Президент. Треба підкреслити, що якраз для таких вчинків народи й обирають президентів або мають від Господа Бога королів і царів, якщо вони справжні королі і царі“, – вважає журналіст.

„Президента обирають не для того, щоб він визначав остаточну ціну на молоко від титки Гальки в селі Рябина, і навіть не для того, щоб укласти вигідні для країни газові угоди, як це не дивно звучить напередодні зими. В.

Ющенко це знає (наскільки свідомо – мене не обходить). Народи обирають президентів для того, щоб ось у таку мить, як напад Росії на Грузію, сказати від імені держави те, що сказав В. Ющенко.

Менші кроки В. Ющенка – теж кроки справжнього Президента. Зокрема те, що він відкрив людям правду про Голодомор. Незважаючи на „ексцеси виконавців“, на те, що цю кампанію робили все ще радянські люди і по-радянському – в душі та в кращих традиціях радянської пропаганди, факт, що В. Ющенко спробував привернути увагу суспільства і світу до Голодомору – це крок справжнього Президента. Це крок людини з державницькою і просто людською інтуїцією, яка розуміла: „Час плине. Треба або зараз, або ніколи“.

Якби я – антирадянська людина, російський демократичний літератор і український буржуазний націоналіст за покликанням – усі ці роки жив на Місяці, а потім з'явився тут і довідався тільки одне: що нікого у світі путінізм так люто не ненавидить, як В. Ющенко, мені було б цього досить, щоб підняти за В. Ющенка обидві руки“, – сказав на закінчення А. Стріляний. (УНІАН)

АМЕРИКА І СВІТ

Республіканці перемогли на виборах у США

ВАШІНГТОН. — У США республіканці здобули дві ключові перемоги на місцевих виборах. У штаті Вірджинія губернатором обрано республіканця Боба МакДонела, а в штаті Нью-Джерсі місцевого губернатора-демократа Джона Корзайна переміг представник республіканців Крис Крісті. Рік тому партія демократів переживала мить справжньої еuforia, коли Президентом США було обрано Барака Обаму. Для нього ця річниця – не надто приємна. Тоді штат Вірджинія вперше в своїй історії проголосував за президента-демократа, а тепер, через рік, штат проголосував за губернатора-республіканця. У штаті Нью-Джерсі республіканець К. Крісті переміг, хоч Дж. Корзайн витратив на виборчу кампанію мільйони доларів з власної кишені. Для мешканців обох штатів ці вибори важливі самі по собі, безвідносно до ситуації в цілій країні. Згідно з опитуваннями громадської думки, переважна більшість учасників місцевих виборів дають високу оцінку діям Президента Б. Обами. Але, виглядає, багато молодих виборців, зокрема афро-американців, які значною мірою вплинули на вислід президентських виборів рік тому, на місцевих виборах не голосували через брак зацікавленості чи апатії. Тож ці вислиди суттєво зміцнять настрої серед республіканців. А для Президента втіхою може стати дивовижна кампанія за місце конгресмена в штаті Нью-Йорк. Кандидатку від республіканців Деде Скозафаву колеги у її власній партії вважали надто ліберальною і висунули замість неї консервативного кандидата. Вона вибула з кампанії і закликала своїх прихильників голосувати за кандидата-демократа, який і переміг. Так що вислиди цих виборів дадуть поживу до роздумів обом американським партіям. (Bi-Bi-Ci)

А. Меркель закликала США допомогти долати стіни

ВАШІНГТОН. — Здійснюючи візит до Вашингтону, щойно переобраний канцлер Німеччини Ангела Меркель 3 листопада закликала США співпрацювати з її країною „заради подолання стін ХХІ ст.“. Виступ А. Меркель перед обома палатами Конгресу, майже збігся в часі з 20-ою річницею повалення Берлінської стіни. А. Меркель, яка минулого тижня розпочала свій другий термін на посаді глави уряду, також подякувала американським законодавцям та народові за підтримку процесів возз'єднання Німеччини після повалення стіни 9 листопада 1989 року. Серед нинішніх „стіл“, які назвала А. Меркель, – боротьба з кліматичними змінами. Вона закликала Конгрес підтримати схвалення у грудні в Копенгагені нового глобального договору у цій справі. Перед виступом у Конгресі А. Меркель провела зустріч з Президентом США Бараком Обамою, з яким, крім кліматичних змін, обговорила такі питання, як Афганістан, Іран та глобальна економіка. Останнім німецьким канцлером, який висту-

пав в Конгресі США, був Конрад Аденауер у 1957 році. („Голос Америки“)

Лісабонський договір ратифіковано

ПРАГА, Чехія. — Чеський Президент Вацлав Клавс 3 листопада підписав Лісабонський договір про інституційні реформи Європейського союзу, завершивши процес ратифікації документу всіма країнами ЕС. Президент Чеської республіки поставив свій підпис під текстом Лісабонського договору невдовзі по тому, як Конституційний суд країни ухвалив рішення про те, що він не суперечить чеській конституції. В. Клавс був одним з найпомітніших і найпристрасніших опонентів Лісабонського договору. Але 3 листопада він відмовився від подальшої боротьби. В скупій заяві для преси Президент В. Клавс сказав, що чекав саме такого рішення Конституційного суду, який є „упередженим і конфронтаційним“. Він підкреслив, що Чеська республіка, на його переконання, перестала бути суверенною державою. Тепер європейська угода про інституційні реформи нарешті ратифікована і набирає силу закону. (Bi-Bi-Ci)

У Китаї з'явиться „Дисніленд-світ“

ШАНХАЙ, Китай. — Китайські одяг, техніка машини й от тепер – „Дисніленд“. Новий парк дитячих розваг скоро з'явиться у Шанхаї. Місцева влада дозволила розпочати будівництво країни розваг. Цьому рішення передували багаторічні переговори. Наразі компанія „Волт Дисні“ та влада Шанхаю домовляються про здійснення проекту. У мегаполісі вже готують майданчик, де невдовзі з'явиться тематичний парк. За попередньою інформацією, на будівництво виділять площу у 4 млн. квадратних метрів. У зв'язку з цим доведеться переселити близько 4,000 мешканців навколишніх селищ. Програму переселення можуть розпочати вже у грудні. А парк плянують відкрити у 2014 році. („5 канал“)

Г. Карзая оголосили переможцем виборів

КАБУЛ, Афганістан. — Центральна виборча комісія Афганістану (ЦВК) 2 листопада, оголосила чинного главу держави Гаміда Карзая переможцем на президентських виборах. Незадовго до цього західні засоби масової інформації повідомили, що виборчий комітет ухвалив рішення скасувати заплановану на 7 листопада другу туру виборів. Один з кандидатів на пост глави держави – колишній глава Міністерства закордонних справ д-р Абдула Абдула – 1 листопада заявив про свою відмову брати участь у другій турі. У відповідь на це прес-служба Г. Карзая підтвердила намір чинного глави держави брати участь у другій турі виборів, зазначивши, що президент „дуже засмучений тим, що Абдула Абдула не візьме участі“. За попередніми підсумками першої тури президентських виборів, що від-

булися 20 серпня і були затьмарені масовими фальсифікаціями виборчих бюлетенів, чинний Президент Г. Карзай набрав близько 55 відс. голосів, його головний опонент на виборах А. Абдула – 28 відс. ЦВК Афганістану на прохання комісії за скаргами внесла поправки в остаточні підсумки виборів з урахуванням вибіркової перевірки 10 відс. підозрілих бюлетенів. Згідно з остаточними даними, Г. Карзай набрав 49.67 відс. За афганським законодавством, для перемоги в першій турі потрібно було набрати 50 відс. плюс один голос. („День“)

Помер головний редактор московського бюро Радіо „Свобода“

МОСКВА. — 2 листопада помер, на 48-му році життя, багаторічний головний редактор московського бюро Радіо „Свобода“ Володимир Бабурін, повідомила радіостанція. В. Бабурін закінчив факультет журналістики Московського державного університету, працював на Держтелерадіо СРСР, на Радіо „Росія“, російському телебаченні. Кілька років співпрацював з радіостанцією „Німецька хвиля“. На Радіо „Свобода“ В. Бабурін працював з серпня 1995 року, вів програми „Время гостей“ і „Лицом к лицу“, писав матеріали про політику, економіку та суспільне життя. Радіо „Вільна Європа“/Радіо „Свобода“, що фінансується Конгресом США, здійснює мовлення на країни Східної і Південно-Східної Європи, Кавказу, Центральної Азії та Близького Сходу й на Росію. („День“)

А. Меркель переобрано на другий термін

БЕРЛІН. — Парламент Німеччини 28 жовтня обрав нинішнього канцлера Ангелу Меркель на другий термін. Опісля відбулася церемонія складення присяги новим правоцентристським урядом. Шлях А. Меркель проклали вибори минулого місяця, на яких консерватори зібрали достатню кількість голосів, щоб замінити незручну для багатьох „широку коаліцію“ християнських демократів з лівими соціал-демократами. Новими коаліційними партнерами партії А. Меркель є вільні демократи, які мають підтримку ділових кіл країни. Порозуміння щодо складу нової коаліції обидві партії досягли минулого тижня. А. Меркель пообіцяла, що нова коаліція проведе реформу системи охорони здоров'я країни і докладе зусиль для схвалення податкових пільг на суму 36 млрд. дол. Новий уряд також заявив, що вимагатиме усунення з німецької території усіх американських ядерних озброєнь. („Голос Америки“)

Спроби покращити взаємини

МОСКВА. — Британський міністер закордонних справ Дейвід Мілібенд провів у Москві переговори зі своїм російським колегою Сергієм Лавровим. Це перша візита британського керівника Міністерства закордонних справ за останні п'ять років. На спільній прес-конференції Д. Мілібенд сказав, що обидві сторони хочуть

побачити швидку реакцію Ірану на міжнародну пропозицію збагачувати уран для Теграну за межами іранської території. Взаємини між Великою Британією та Росією залишаються напруженими після убивства три роки тому в Лондоні російського офіцера служб безпеки в екзилі Олександра Литвиненка. Д. Мілібенд наголосив, що Британія не відмовляється від своїх вимог екстрадиції росіянина Андрія Лугового, якого британці підозрюють у вбивстві О. Литвиненка. Втім, С. Лавров сказав, що для британської сторони нереалістично вимагати екстрадиції А. Лугового. Д. Мілібенд сказав, що обидві країни робитимуть все для того, щоб покращити взаємини і не дозволять розбіжностям щодо безпеки в Європі завадити поступові. Але, як повідомляє з Москви дипломатичний оглядач Бі-Бі-Сі Бріджет Кендал, британські дипломати не хочуть порівнювати зустріч двох міністрів з „перезавантаженням“ у взаєминах Москви та Вашингтону. (Bi-Bi-Ci)

В Ірані відзначили 30-річчя захоплення Посольства США

ТЕГРАН, Іран. — 4 листопада в Теграні відбулися багатотисячні демонстрації з нагоди 30-ої річниці захоплення іранськими студентами американського посольства. На початку листопада 1979 року після перемоги ісламської революції в Ірані озброєна група радикально налаштованих студентів – прихильників провідника революції аятоли Рухоли Мусаві Хомейні – захопила Посольство США в Теграні. 52 співробітників посольства утримували в заручниках 444 дні. Дипломатів звільнили тільки в січні 1981 року. Випадок з захопленням посольства призвів до розриву американсько-іранських дипломатичних взаємин, які не відновлено досі. За даними іранського агентства ISNA, навпроти колишнього Посольства США в Теграні зібралися кілька тисяч осіб, котрі скандували антиамериканські та антиізраїльські гасла. Водночас у центрі іранської столиці також проводили акції протесту кілька сотень прихильників екс-кандидата в президенти і провідника опозиції Мір Госейна Мусаві. Для розгону опозиціонерів поліція використовувала кийки і сльозогінний газ. Є повідомлення про застосування поліцією вогнепальної зброї, в висліді чого кілька протестуючих отримали поранення. („Кореспондент“)

Міліція розігнала акцію на захист свободи зібрання

МОСКВА. — На Тріумфальній площі у Москві міліція 31 жовтня не допустила до проведення опозиційної акції на захист свободи зібрання. Людей били. Затримали кілька десятків осіб, серед них, зокрема одного з провідників коаліції „Інша Росія“ Едуарда Лимонова, активістку опозиції Марину Литвинович, провідника руху „Оборона“ Олега Козловського. Для участі в акції зібралося близько 500 осіб. Опозиціонери і правозахисники намагалися провести віче, попри те, що його не пощастило узгодити з мерією. (Радіо „Свобода“)

КОМЕНТАР З ПРИВОДУ

Його святість визнав наш народ

На цей рік припадає 65-річчя (1944-2009) від дня смерті Митрополита Української Греко-Католицької Церкви Андрея Шептицького. Це настільки велика постать в історії українського народу й Української Церкви, що після вичерпного вивчення його життя Церква визнала його Слугою Божим, і власне це дало можливість розпочати процес беатифікації Великого Митрополита, тобто зарахування до сонму святих.

Відомо, що найвищим доказом любови до Бога й ближнього було життя мучеників, які засвідчили цю любов навіть перед лицем насильницької смерті. У випадку мучеників процес беатифікації не дуже складний, бо треба лише довести, що вони загинули за віру, прийнявши смерть з рук ворогів Церкви.

Для тих осіб, котрі померли природною смертю, як от Митрополит Андрей, процес складніший і проводиться для того, щоб з'ясувати, чи кандидат у святі повною мірою жив і діяв згідно з християнською наукою.

Після зібраних свідчень спеціальна комісія схвалює або заперечує духовну досконалість кандидата. Внаслідок позитивного результату треба чекати на диво: раптове одужання неприродним шляхом через пряме втручання кандидата у святих.

На такий доказ чекає українська Церква у справі процесу Митрополита Андрея. Якщо мені пам'ять не зраджує, комісія у справі беатифікації Митрополита Андрея вже вивчає таке одужання в Америці. У разі позитивного ствердження такого факту, до Митрополита Андрея буде молитися як до Блаженного, а після другого дива – як до святця.

Незважаючи на відсутність потрібного дива, є інші докази святости Митрополита, ілюстровані свідками. Вже саме повернення Митрополита Андрея до прадідних українських коренів свого роду можна вважати дивом. Батько для свого сина передбачав світлу кар'єру правника і готував його до того.

Немає найменшого сумніву, що спольщений рід Шептицьких був один з найвпливовіших серед польської шляхти в Галичині. Нічого не бракувало Романові Шептицькому, майбутньому Митрополитові Андрееві, стати провідним діячем в колах польської аристократії.

Але Бог задумав інакше: Митрополит повернувся до своїх коренів – всупереч невдоволенню всієї польської знаті. Від моменту його переходу до Греко-Католицької Церкви Митрополит Андрей, спершу як ієромонах Василянського чину, відтак як єпископ Станиславова й Львова, до смерті відчував ворожість польського оточення.

Ця ворожість росла з кожним моментом, коли він займався не лише духовним добром своїх вірних, але й захищав їхню людську гідність. Коли його було обрано на Главу УГКЦеркви, він чітко заявив, що буде „пастирем їхніх душ та тіл“.

Будучи членом австро-угорського парламенту, він вико-

ристовував свою позицію, щоб домогтися для українців тих самих прав, що їх мали поляки чи інші мешканці Австро-Угорської імперії, до котрої належали галицькі українці. Так само він діяв і за Польщі. Якою порою мусив Митрополит відзначатися, щоб сприйняти спокійною й святою душею ворожість польського народу, незважаючи на те, що він сам належав до нього через свою маму Софію, що була дочкою видатного польського письменника й митця Фредра.

Будучи багатим, з огляду на статус графа й депутата, Митрополит щедро допомагав, навіть економічно, тим, хто потребував його помочі. Він не робив ніякої різниці між людьми, бо в кожній людині добачав самого Христа. Посеред тижня черги людей стояли перед його помешканням, сподіваючись від нього допомоги.

Якось у черзі стояла маленька дівчинка. Журналіст, переходивши повз неї, затримався і запитав її, чому вона стоїть в черзі. Дівчинка нічого не відповіла, лише попросила, щоб журналіст почекав, поки вона не вийде від Митрополита. Коли дівчинка вийшла з кабінету, несучи в руках багато зшитків та олівців, то сказала журналістові: „Наступного тижня розпочинається новий навчальний рік, а я не мала грошей на зшитки та олівці. Митрополит мені все дав“.

Іншим разом до Митрополита підійшла полячка з маленькою дитиною на руках і зі сльозами на очах пояснила Митрополитові, як Український допомогивий комітет, заснований для того, щоб допомогати українцям в біді, відмовив їй у допомозі через її національність. Митрополит одразу написав до голови комітету, який без подальшого вагання щедро допоміг жінці.

Вже не буду говорити про його дух молитви. Митрополит постійно молився, бо він любив Господа. Одного разу, приїхавши проповідувати сестрам, згідно з свідченням однієї з монахинь, він цілу ніч пролежав навхрест перед престолом в каплиці. А якою довгою була його благодатна молитва після Служби Божої. Під час пастирських візитів до своїх вірних на всіх континентах, він ніколи не виходив зі сповідальниці, розуміючи потребу вірних сповідатися.

Найбільшу ознаку святости Митрополит виявив рішенням бажанням не покидати своїх вірних під час наступу комуністів на Західню Україну. Польський кардинал Глонд утік на Захід, а Митрополит залишився зі своїми вірними, підбадьорюючи їх на дусі та промовляючи слова потіхи й розради. Помимо процесу беатифікації, наш народ вже давно вважає Митрополита святим.

Тому сьогодні обов'язком всього українського народу, не лише вірних УГКЦ, активно сприяти, – передусім молитвою – проголошенню Митрополита Андрея Шептицького святим, тому що він був у страшний період воєнного лихоліття голосом всього українського народу, його справжнім духовним провідником.

о. Євген Небесняк

НА ТЕМИ ДНЯ

В Україні і люблять, і бояться закордонних українців

Р. Л. Хом'як

КИЇВ. – Україна нас визнала! Зробіть, шановні колеги діячів, замітку у своїх календарях і щоденниках: 14 жовтня 2009 Україна визнала, що ми існуємо, ми – закордонні українці, навіть якщо нам не завжди довіряють.

Про це широко сказав депутат Верховної Ради Олег Зарубінський з блоку Володимира Литвина: дехто вбачає загрозу від закордонних українців. Він сказав це з трибуни Верховної Ради до присутніх там кількох сот українців з різних куточків світу, від Австралії до Карелії, і декількох народних депутатів.

О. Зарубінський мав би знати. Він голова Комітету Верховної Ради з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин. Він член груп міжпарламентських зв'язків з десятком країн. Врешті, він голова оргкомітету слухань 14 жовтня. Він твердив, що треба було влаштовувати раніше такі зустрічі, де закордонні українці представили б свої проблеми й успіхи українським законодавцям.

Депутат О. Зарубінський також твердив, що досі немає стратегії України щодо закордонного українства, хоч, згідно з Конституцією, Україна має дбати про потреби українців за кордоном. Треба надіятися, що внаслідок слухань парламентарії таку стратегію вироблять.

З другої сторони, народний депутат О. Зарубінський визнав, що ці речі проходять пиняво в парламенті України. Законопроект про правовий статус закордонного українця лежав у Верховній Раді з 1998 року до 2004-го, коли його врешті прийняли. „Чинний закон дуже складно сприймався, дуже складно“, – казав О. Зарубінський і закликав депутатів брати приклад від сусідів України – поляків і угорців – як ставитись до своїх людей поза кордонами країни. Він також був одним із декількох виступаючих на слуханнях, які пропонували створити урядову структуру для закордонного українця, щось на рівні Кабінету міністрів.

В свою чергу, представники уряду намагались довести, що уряд України таки цікавиться долею українців за кордоном. Міністер культури і туризму Василь Вовкун повідомив представників частин світу, де живуть українці, що нинішній уряд вже асигнував більшу суму на потреби тих українців, в тому числі на будову пам'ятника Голодоморові у Вашингтоні. Як керівник міністерства культури В. Вовкун також вжився вдячність за діючі інституції емігрантів – видавництва, церкви, школи.

Взагалі понад 30 осіб виступали з трибуни Верховної Ради того дня. Головував на слуханнях Микола Томенко, заступник голови ВР, і він з неабияким успіхом тримав реґламент – по п'ять хвилин на виступ, причому такі промови виступи, як народного депутата О. Зарубінського і президента Світового Конгресу Українців Євгена Чолія, мали трохи більше часу. Але навіть досвідчений головуючий М. Томенко мав труднощі обмежити до 12 хвилин виступ Петра Ющенка, старшого брата

Президента Ющенка, який вже два роки керує проектом збирання портретів (їх понад 2,000: українських святих, праведників, митрополитів, архимандритів, князів, мислителів і винахідників та мистців). Він з ентузіазмом розповідає, скільки королів і королев Європи мали українських предків, в тому числі підкреслює українське походження російського царя-деспота і тирана Івана Грозного. П. Ющенко вже виступав з цією презентацією за кордоном і, мабуть, чимало присутніх на слуханнях (я, наприклад) вже чули все це. Але коли головує М. Томенко намагався нагадати П. Ющенкові про обмежений час, той відповів, що не п'ять хвилин, а дві години він може розповідати про великих українців. На щастя, він тільки подвоїв призначений йому час на виступ. Мене турбувало те, що в той час, як колишній інженер, а тепер пенсіонер і законодавець намагається захопити українців їхніми славними попередниками, Україна не задумується над тим, як заплатити за енергію що її зуживає, як дістати шкільні підручники і учителів для дітей в Карелії, ба навіть як розв'язати питання пального для літаків і кораблів Збройних Сил України.

Президент Світового Конгресу Українців Є. Чолій нагадав присутнім, що його організація вже 42 роки репрезентує інтереси України у світі (Світовий Конгрес Вільних Українців був створений 1967 року), та повідомив, що цього року СКУ підписав меморандум про співпрацю з міністерствами закордонних справ і культури та туризму.

Борис Тарасюк, колишній міністер закордонних справ України, а тепер депутат Верховної Ради, сказав, що слухання про закордонного українця були його разом з Оксаною Білозір ініціативою. (Кілька років тому О. Білозір пропхала у Верховній Раді законопроект про правовий статус закордонного українця. Ці слухання мали зацікавити законодавців у розширенні чинного законодавства). Б. Тарасюк також хвалив роботу діячів перед незалежністю і згадав, що діяспора допомагала Україні дістати будинки для своїх дипломатичних місій – після того, як Росія незаконно забрала собі усі советські закордонні приміщення.

В Міністерстві закордонних справ України є підрозділ закордонного українця, який створив Б. Тарасюк, коли очолював це відомство. Тепер, казав він, підрозділ є під загрозою, бо немає фондів на його утримання. В той час, додав він, такі країни, як Росія і Румунія, мають великі відділи для справ своїх діячів.

Що було ясне в ході слухань у Верховній Раді – як це також видно на з'їздах Світового Конгресу Українців і Української Всесвітньої Координаційної Ради – це дуже різні потреби різних наших діячів. Наприклад, представник українців у Молдові (Леонід Ткачук, голова Спільноти українців Придністров'я) підкреслив, що у Придністров'ї українці живуть на своїх автохтонних землях, себто вони не „розпо-

(Закінчення на стор. 8)

Україна на Зимовій Олімпіаді

Спортивний світ активно готується до участі у в ХХІ зимових Олімпійських іграх, які відбудуться 12-28 лютого 2010 року у Ванк увері та Вістлері, Канада. 12 лютого цього року президент Міжнародного Олімпійського Комітету Жак Рогге надіслав офіційне запрошення Україні узяти участь в „білій“ Олімпіаді. Тоді ж президент Національного олімпійського комітету України (НОК) Сергій Бубка підписав офіційний документ, який підтверджує участь України у цій події. Така традиційна церемонія проводиться за рік до офіційного відкриття ігор. „Україна буде гідно представлена у Ванкувері“, – запевнив С. Бубка.

Відтоді ця обіцянка набрала конкретних вимірів. Серед спортсменів 80 країн Україну представлятимуть близько 60 спортсменів в 11 видах спорту (біатлон, гірськолижний спорт, лещетарські перегони і двоборство, стрибки з трампліна, саний спорт, фрістайл (акробатика), сновбордінг, фігурне ковзання, шорт-трек, ковзанярський спорт). З метою ефективного підготування до Олімпійських ігор, участі українських спортсменів у тренувальних зборах та міжнародних змаганнях НОК надав з позабюджетних фондів допомогу олімпійським федераціям у розмірі понад 3 млн. грн. У державному бюджеті на 2009 рік було передбачено на проведення зборів і змагань з олімпійських видів спорту 150 млн. грн.

Зокрема на Зимовій Олімпіаді Україну представлятимуть 11 біатлоністів, які вибороли це право у змаганні за Чашу світу 25 найкращих спортсменів у цій галузі. Змагання відбулися у Швеції, Австрії та Словенії. Очолює команду України з біатлону Валерій Татаренко. З ковзання Україну представлятимуть у Ванкувері сім спортсменів: Антон Ковалевський (з одиночного ковзання), спортивна пара Тетяна Волосоженар і Станіслав Морозов, танцювальна пара Катерина Костенко і Роман Талан. Ще одна танцювальна пара визначиться за вислідами чемпіонатів України (грудень цього року) та Європи (січень 2010 року).

Вперше за роки незалежності Україна не буде представлена в жіночому фігурному ковзанні. Українка Елеонора Вінниченко на міжнародному кваліфікаційному турнірі у німецькому місті Оберстдорфі за підсумками довільної і обов'язкової програм зайняла лише 21-ше місце, що не дозволить Україні прислати у наступному році до Канади жодну зі своїх одиночниць. У змаганнях спортивних пар саме в Оберстдорфі українці Т. Волосоженар та С. Морозов посіли друге місце.

НОК вважає, що українці можуть розраховувати на позитивний результат у п'яти видах спорту: в біатлоні, лещетарських перегонах, фігурному ковзанні, санный спорті та фрістайлі.

Щоб підтримати спортсменів, вирішено 20 найкращим з 1 червня цього року до кінця лютого 2010 року виплачувати стипендію „Ванкувер-2010“ за програмою Олімпійської солідарності Міжнародного Олімпійського Комітету. Зокрема українці отримуватимуть гранти по 1,000 дол. щомісяця. Ці стипендії допоможуть українським олімпійцям пройти кваліфікаційний відбір на зимову Олімпіаду і добре підготуватися до її старту.

Підготування до Зимової Олімпіади стало темою нарад під час зустрічі 27 жовтня у Києві міністра України у справах сім'ї, молоді та спорту Юрія Павленка з делегацією Світового Конгресу Українців. І це зрозуміло: закордонні українці складають відчутний прошарок населення Канади і можуть надати олімпійській збірній Україні необхідну на чужині моральну і матеріальну підтримку. Такої підтримки слід чекати від усіх організацій і приватних осіб діаспори. Тижневик Українського Народного Союзу „Свобода“ постійно інформуватиме читачів про підготування до зимових змагань у Канаді і їх перебіг. Запрошуємо усіх наших дописувачів до такої співпраці.

ЛИСТОПАД В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

Українець першим стрибнув з стратосфери у 1945 році

4 листопада 1957 року випробувач парашутів Василь Романюк здійснив свій тритисячний стрибок з парашутом. На летовищі його вітали з квітами. Але визнання В. Романюкові приніс не цей, а значно давніший стрибок, коли він першим у світі покинув літак, що летів у стратосфері. Стратосфера починається з 11-кілометрової висоти. Сучасні літаки піднімаються на висоту до 20 кілометрів, але людина поза літаком без спеціального обладнання загине в розрідженому середовищі, температура якого становить мінус 100 градусів за Цельсієм.

25 вересня 1945 року В. Романюк здійснив затяжний стрибок із стратосфери – він залишив літак на висоті 13.1 кілометра і, пролетівши у вільному падінні 167 секунд, відкрив парашут на висоті близько одного кілометра. В. Романюк піднявся у стратосферу на двомісному британському бойовому літаку „Спітфайр“, який пілотував Панас Прошаков.

Того ж дня з стратосфери стрибав Микола Амінтаєв, який покинув літак на висоті 15 кілометрів і, не відкриваючи парашута, падав 167 секунд, пролетівши 12,141 метр. Але у його обладнанні розірвало кисневу трубку і парашутист загинув.

В. Романюк народився 31 січня 1910 року в селищі Драбів на Полтавщині, тепер Черкаська область. Його батько працював слюсарем на місцевій фабриці обгорткового паперу, що нале-

жала княгині Барятинській. В сім'ї було восьмеро дітей. В. Романюк був першим хлопчиком.

У своїй книзі „Нотатки парашутиста-випробовувача“ В. Романюк тепло згадував рідне село: „Білі хати, перед ними стрункі тополі, за тинами городів багато золотіверхих соняшників. Серед вулиці – старенька церква з синіми банями, над хрестами яких вечорами літають зграї галасливих птахів“.

У 1928 році В. Романюк став курсантом стрілецького училища, звідки його покликали до парашутної справи. Загалом В. Романюк стрибав з парашутом 3,475 разів. Переважна більшість стрибків була експериментальною. Йому було присвоєно звання Заслуженого тренера СРСР з парашутного спорту. Помер В. Романюк 31 липня 1993 року.

Після рекорду В. Романюка були й інші стрибки з стратосфери. Так, 31 жовтня 1962 року парашутисти Петро Долгов і Євген Андреев на стратостаті піднялися на рекордну висоту 25 кілометрів. Є. Андреев покинув стратостат і падав 270 секунд.

Цей рекорд протримався до цього часу. П. Долгов відкрив парашут відразу після стрибка з стратостату, але пошкодив гермошолом і миттєво загинув. Зараз техніка дає змогу виконати стрибок з більшої висоти, але уродженець українського села В. Романюк усе ж був першим.

Л. Хм.

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

Пам'ятаймо
про
Україну!

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays

by the Ukrainian National Association, Inc.

at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік \$55.00, на півроку – \$35.00. Для членів УНСоюзу

\$45.00 річно, на півроку – \$30.00. За кожну зміну адреси – \$1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adukr@optonline.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

ПРИЯТЕЛІ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ТА УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА
ОСВІТНЯ ФУНДАЦІЯ

мають шану запросити Вас на

**Зустріч – Прийняття:
„УКУ: Сьогодення і Майбутнє“**

д-р Тарас Добко й Андрій Курочка - представники УКУ
поділяться з Вами про життя і розвиток
університету в Львові

Програма включатиме висвітлення
фільму, виставку фотографій та видань УКУ

Неділя, 1 листопада, 2:00 по пол.

Український Народний Дім

140 2nd Ave. * New York, NY

просимо зголоситися п. Оксані Лопатинській
на число 212.777.1336 до 28-ого жовтня

Субота, 7 листопада, 1:00 - 3:00 по пол.

Василіяньський Духовний Центр

710 Fox Chase Rd. * Fox Chase Manor, PA

За додатковою інформацією просимо
звертатися до Нел: nell@ucef.org, 773-235-8462

Неділя, 8 листопада, 1:00 по пол.

Український Культурний Осередок

2247 W. Chicago Ave. * Chicago, IL

За додатковою інформацією просимо
звертатися до Нел: nell@ucef.org, 773-235-8462

www.UCEF.org

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Книга з'явилася завдяки „Свободі“

Насамперед щиро дякую за прекрасний часопис „Свобода“, за те, що на його сторінках поміщаєте і мої скромні думки, висилаєте газети з моїми статтями, які наприкінці кожного року я передаю в фонди Державного архіву Волинської області, де я працював 36 років.

На Волині читачі та дослідники, а це студенти і науковці, мають можливість опрацьовувати в архіві матеріали, особливо з волинської тематики, з життя українців в західній діаспорі.

На основі джерельної бази „Свободи“ вони пишуть реферати, статті, роблять виписки до книг з посиланням на часопис. Як ви звернули увагу, в моїх майже всіх книгах (а їх в мене 25), також є посилання на газету.

Нещодавно був я учасником наукової конференції „Гетьман Іван Мазепа – будівничий Української Православної Церкви“ в Київській православної духовній академії, де мав виступ, а 23 вересня була проща учасників до Батурина.

В музеї ми побачили ксерокопію з газети „Свобода“ 31 березня 2006 року, яку я переслав директоріві Наталі Ребровій. Це інтерв'ю з нею „Приходьте в Батурин з молитвою“.

Завдяки цій публікації багато українців з США надали поважну допомогу у відбудові музею

історико-культурного заповідника „Гетьманська столиця“. Особливо багато пожертв надійшло на будову величавого храму Покрови Пресвятої Богородиці. З США надійшло 43 пожертви.

Можновладці України не цікавляться виданням книг, якщо у них відсутні похвали для них. Тому всі мої книги вийшли завдяки допомозі українців США, Канади, Австралії, Великобританії, Німеччини. І це – завдяки „Свободі“.

Після надрукування мого звернення у газеті „Буде книга про православні святині“ (ч. 20), мені надіслали гроші на видання праці „Православні святині історичної Волині“ з США Софія Кравець, Леонід Царик, Оксана Клюковська-Павлик, Дмитро і Галина Грушецькі, Олександра Дяченко-Кочман, Галина Вигинна, Анна Кічановська-Кузик; з Канади – Інститут дослідів Волині, о. д-р Степан Ярмусь, Галина Онуфрійчук, Любов Василів-Базюк, Катерина Сидоренко, Надія Шаварська; з Австралії – Союз Українок північно-східного Сіднею, Наталя Миравська, Тамара Базилицька.

Ще раз щиро дякую „Свободі“ і жертводавцям.

Володимир Рожко,
Луцьк

„Просвіту“ поглинає пільма

Мене приголомшила замітка під заголовком „У Києві відбувся з'їзд „Просвіти“, яка була опублікована у „Свободі“ 25 вересня. Виходить, що ніби все у нас, просвітян, так чисто, безконфліктно й ідеологічно згуртовано відбувається, бо ж „усі обласні „Просвіти“ звітували про свою трирічну працю і усі звернули увагу на потребу активно протистояти русифікації суспільства, посилення українського інформаційного простору...“

Та це – всього лише слова, за якими – зовсім інша реальність...

Дніпропетровщина взагалі на тому так званому з'їзді, який відбувся 19 червня в Києві, не була представлена. Криворізьке міське об'єднання „Просвіта“ ім. Тараса Шевченка надіслало колективне звернення до міністра юстиції України, в якому просила його VIII з'їзд визнати таким, що не відбувся.

Головна рада Товариства, яка, згідно зі статутною нормою, скликає з'їзд, не включила Дніпропетровське обласне об'єднання у графік проведення обласних конференцій, не залучила організацію до підготування з'їзду, офіційно не повідомила про норму представництва, дату і місце проведення з'їзду. Таким чином, було проігноровано існування Дніпропетровської обласної організації разом з її 13 регіональ-

ними осередками... Міністер юстиції відповів, що до міністерства ще не надійшли документи з того так званого з'їзду (хоча мали б надійти протягом п'яти днів після його завершення).

Мене, редактора просвітянського часопису „Промінь Просвіти“, і кореспондента Валентину Кривду, зареєстрованих як журналісти, відповідальний секретар центрального правління Микола Нестерчук намагався за допомогою правоохоронців вивести з залі, де проходив той з'їзд.

Часопис „Промінь „Просвіти“, який заснували самотужки вже більше трьох років тому криворізькі просвітяни, є єдиною україномовною газетою в Кривому Розі. Редакція працює виключно на громадських засадах. При цьому її тільки частково фінансувала центральна „Просвіта“ з Києва, та й то – лише неповні два роки. Уже сім місяців криворізька „Просвіта“ не має можливості інформувати населення про свою діяльність через телебачення й радіомовлення.

Зі сумом можна констатувати, що „Просвіту“ (за фактичної бездіяльності правоохоронців) поглинає пільма.

Сергій Зінченко,
редактор часопису
„Промінь „Просвіти“, Кривий Ріг

До статті про мовних педантів

Мої зауваження стосуються статті Ростислава Хом'яка „Про мовних педантів“, надрукованої в „Свободі“ 18 вересня.

З його класифікації тих педантів можна навіть посміятись, якщо читач розуміє, про яких педантів шановний автор пише.

Мене, як українку, виховану на еміграції, вразив висновок автора. Він не проти того, що „більшість людей на світі пишуть „незалежності“. Зрештою, їх набагато, більше, ніж нас, „у діаспорі розпорошених“.

Цікавий висновок! Якщо більшість каже „Стьопа“, „Света“, „ужас“, „тоже“, „фрукти“, „рис“, „шок“, „вщент“ і т. д., то чому нам „у діаспорі розпорошеним“ не долучитися до більшості (більшості?). Чому не забувати про „Стефка“, про „теж“ або „також“,

про овочі, „городину“ чи ярину“, про „риж“ і т. д., та прилучитись до тих котрих „більше у світі“?

Ну, а вже подруги при сварці ніяк не повинні казати „Ти, стара торбо!“. Чи не лагідніше сказати „Ти, стара сумко!“?

Ясно, більшість вирішує!

В мене тільки одна заковика: до котрої групи – меншої чи більшої – належно нам, „у діаспорі розпорошеним“, прилучитися, коли читаємо: „лідер“, „мітинг“, „адекватно“, „імідж“, „піар“, „візуальні“, „вербальні“, „екстремальні“, „вібрація“ і т. д.? До котрої групи належать ці мовознавці (чи може краще сказати – лінгвісти?), що так безжально і безпідставно нищать багатство нашої солов'їної мови?

Люба Костів-Кладко,
Санвел, Каліфорнія

Кара за подвійне громадянство

Минулого літа Верховна Рада України прийняла у першому читанні новий „Закон про подвійне громадянство в Україні“ з безпрецедентними мірами покарання за подвійне громадянство у вигляді грошової кари в розмірі 10 тис. неоподаткованих мінімальних заробітних платень (близько 475,000 дол.) і до п'яти років ув'язнення. Звісно, такий закон давно був потрібний, але ж не такий жорстокий!

Якщо взяти під увагу, що попередні закони про виїзд на постійне місце проживання (ПМП) за кордон не були досконалі, бо процедури виходу з громадянства України не були чітко прописані, то виходить, що громадяни України, які виїхали на ПМП за кордон і прийняли інше громадянство, підпадають під кримінальну відповідальність, що не є справедливо.

З метою усунення цих недоліків в чинному законодавстві було б слушно викласти статтю закону про відповідальність за подвійне громадянство в такій редакції:

„З метою забезпечення національної безпеки і територіальної цілісності України і Автономної Республіки Крим, громадяни України з подвійним громадянством, які проживають (зареєстровані) на території України і Криму, позбавляються українського громадянства і депортуються в країну їхнього другого громадянства за добровільною згодою цих громадян вийти з громадянства України, що підтверджується нотаріально завіреною заявою на ім'я Президента України, і покидають територію України і Криму

за їхні власні гроші. В разі примусової депортації за рішенням суду і відмови сплатити фінансові витрати, пов'язані з депортацією, вони депортуються за рахунок держави і пожиттєво втрачають право відвідувати Україну і Крим. Позбавлення українського громадянства провадиться в судовому порядку за поданням органів Служби безпеки України. В разі рішення суду про примусову депортацію позбавлення громадянства набуває чинності після публікації Указу Президента України“.

Я вважаю, що така редакція закону (або близька за змістом) не дасть можливості українським громадянам мати подвійне громадянство і не буде обтяжувати громадян України, які постійно проживають за кордоном.

В новому законі необхідно ввести вимогу про обов'язкове припинення громадянства України в разі прийняття громадянства країни їхнього постійного проживання.

Цей новий закон не повинен мати зворотньої сили і повинен дати час для виходу з громадянства України.

Я звертаюсь до всіх громадських українських організацій в США і Канаді з закликом висловити свій протест проти такого „драконівського“ закону, який поставить поза законом велику частину українських громадян в діаспорі, які в силу різних обставин не встигли вийти з українського громадянства.

Василь Перець,
голова організації „Нова хвиля“,
Дітройт

Мала пенсія від „коригуючого коефіцієнта“

Економічне становище пенсіонерів давно хвилювало нашу владу. На початку пенсійної реформи прем'єр Микола Азаров звертав увагу на те, що пенсіонери можуть обійтись малими фондами, бо мостів вони вже не збудують, а гроші витратять на кефір.

Через два роки все змінилось. Щодня по радіо передають, що середня пенсія у Дніпропетровську складає понад 1,000 грн. В мене ж – наполовину менша. Головне управління пенсійного фонду України в Дніпропетровській області пояснює призначення мені незначної пенсії застосуванням „коригуючого коефіцієнта, який визначається шляхом співвідношення заробітної платні

пенсіонера та заробітної платні у народному господарстві за той період, за який брався заробіток“. Що це означає?

Прем'єр Юлія Тимошенко каже, що допомогти бідним повинні більш забезпечені пенсіонери, які одержують пенсію понад 3,000 грн. Але наше суспільство ще до таких шляхетних вчинків не готове. А коли не готове, то влада могла б допомогти якійсь частині таких українців, як я, але не хоче. Передають по телебаченню, що діють якісь комісії, що можуть поладнати ці справи, але ми дістаємо від них відмови, відмови...

Клавдія Мірецька,
Дніпропетровськ

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Вечір поезії Богдана-Ігоря Антонича

ПАРМА, Огайо. – До 100-річчя від дня народження унікального українського поета Богдана-Ігоря Антонича 33-й відділ Союзу Українок Америки ім. Лесі Українки ще у квітні вирішив провести літературний вечір, присвячений ювілеєві „лемківського метеорита“.

Почались пошуки найцікавіших матеріалів, які дали б вичерпну відповідь на запитання: „За що ж така шана, коли біографію поета можна укласти у два рядки?“

Імпрезі передувала побутовомистецька виставка Лемківщини, влаштована у кредитівці „Самопоміч“ музейною референткою відділу і округи США Лукією Гриців та її чоловіком Теодозієм.

Оголошення, портрети, записи лемківських пісень самого поета і тих, які він любив, лягли на плечі Леоніда Шараневича. Дуже гарне оформлення сцени у сумівській оселі зробили Євгенія і Франко Бенки. Сценарій і всю організаційну роботу склала і провела автор цих рядків.

4 жовтня вступним словом імпрезу відкрила голова відділу Оля Дем'янчук. Вона повідомила, що на початку року Президент України Віктор Ющенко видав наказ про відзначення 100-річчя від дня народження Б.-І. Антонича.

Голова відділу привітала священників Української католицької катедри св. Йосафата оо. Михайла Кулика і Василя Петріва з дружиною Любою, голову Українських з'єднаних організацій Василя

Ліщинецького з дружиною Вірою, почесну членку відділу 102-ох річну Емілію Волянник і всіх присутніх на святі і надала слово „головному лемкові“ Парми Петрові Пенгринові. Він коротко розповів про „землю вівса і ялівцю“, яка подарувала юного генія.

На тлі чудової мелодії скрипки Ігоря Макара прозвучав вірш „Тебе, Бога, хвалимо“ у виконанні Мирослави Макара.

Біографію Б.-І. Антонича розповіли Любомира Мичковська та Є. Бенко. Характеристика творчості поета служила своєрідним обрамленням до самої імпрези і була її кульмінацією. У вступі авторка цих рядків дала коротку характеристику літературному процесові в Україні і у Львові зокрема у 1920-1930-их роках.

Вірші Б.-І. Антонича читали О. Дем'янчук, М. Макар, Люба Хомин, Ірина Дубас і авторка цього допису. Прозвучав сольоспів „Аве Марія“ у виконанні молоді співачки Миросі Стефанюк. Допис Анатолія Житкевича „Кинь пісню на вітер“, надрукований у „Свободі“ (ч. 39), переповіла Олена Хмільяк. Підсумувала все сказане Ніна Сікора.

П. Пенгрин прочитав свій власний вірш „Лемківщина не помре“, а О. Дем'янчук подякувала всім за участь в імпрезі, особливо господарській референтці Анні Кілярській та Розалії Пенгрин.

Оксана Шараневич

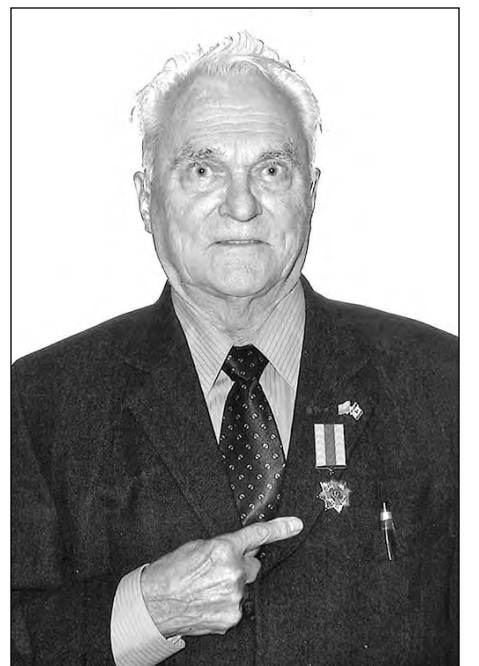
Міністерство оборони України нагородило Миколу Підлісного

ОРО-СТЕЙШЕН, Канада. – 17 вересня тимчасово виконуючий обов'язки міністра оборони України Валерій Іващенко нагородив відзнакою-медалею „За сприяння Збройним Силам України“ члена координаційної ради Співки українсько-канадської дружби Миколу Підлісного – за особистий внесок у зміцнення військового співробітництва між Україною та Канадою, активну участь у мовному та фаховому підготуванні представників Збройних Сил України та з нагоди Дня України в Канаді.

З часу незалежної України групи офіцерів Збройних Сил України приїждять до Канади на піврічний вишкіл з англійської мови на військовій базі Королівських Канадських Збройних Сил в Кемп-Бордені, Онтаріо. Це підготування українських офіцерів провадиться в межах програми НАТО.

Крім службового навантаження, офіцери знайомляться з громадами, церковним життям, національними святами. У цьому велика заслуга М. Підлісного, який з року в рік самовіддано піклується офіцерами, організовує зустрічі, переїзди, концерти, вистави і є, фактично, їхнім опікуном в Канаді. Також офіцерами опікувалася Марійка Шкамбара, тодішня голова Конгресу Українців Канади. Враження офіцерів від зустрічі з канадськими українцями – величезне.

За 18 років незалежності

Микола Підлісний з медалею Міністерства оборони України.

України в Кемп Бордені перебували 16 генералів, 58 полковників, 57 підполковників, 43 майори, 46 капітанів, 153 старших лейтенантів, вісім лейтенантів і стільки ж державних службовців Збройних Сил України. Усіх М. Підлісний возив в своєму авті по різних усядах і організовував різноманітні заходи під час їхнього канадського побуту.

Ростислав Василенко,
Заслужений артист України

Українська Національна
Федеральна Кредитова
Кооператива

Main Office
215 Second Ave
New York, NY
(212) 533-2980

Branches
1678 E 17 Street
Brooklyn, NY
(718) 376-5057
1-866-857-2464

35 Main Street
So. Bound Brook, NJ
(732) 469-9085

691 Roosevelt Ave
Carteret NJ
(732) 802-0480

WWW.UOFCU.ORG

**Звертайтеся до нас з своїми
фінансовими потребами.**

- Money Market рахунки
- Високі відсотки на сертифікати
- Чекові рахунки
- Пенсійні рахунки (IRA)
- Позички на приватні та комерційні будинки
- Персональні позички
- Позички на нові та вживані авта
- Грошові перекази (Western Union, Meest)
- Індивідуальні скриньки

**Телефонуйте
безкоштовно
1-866-859-5848**

**Цілодобовий
доступ до рахунку
через інтернет.**

**Обслуговування української громади
понад 40 років.**

В Україні...

(Закінчення зі стор. 5)

рошені", та що там живе 100 тис. громадян України. „Ми живемо на своїх землях“, – доводив він і докоряв, що в Україні забувають про них. Слухання у Верховній Раді – це щось таке, на що вони чекали багато років, сказав з подякою придністровський лідер Л. Ткачук.

Посол України в Отаві Ігор Осташ розповів, що в Канаді діє понад 100 шкіл, де навчають українську мову, та університетські факультети з україністики.

На його думку, треба стандартизувати українську мову. Він також зазначив, що в Україні не знають історії українців в Канаді. Це канадські українці, казав він, вплинули на свій уряд, щоб він визнав незалежність України.

Ірина Яструб, керівник Українського дому в Дюссельдорфі, доводила, що українці в Німеччині потребують більшої підтримки тепер, коли Німеччина і Росія дуже наблизились. Знову ж представники з Хорватії й Естонії говорили про велику підтримку урядів для навчання української мови в їхніх країнах.

Про потребу урядового відомства для української діаспори говорили декілька виступаючих. Деякі навіть згадували, що закордонні

українці мали б мати право голосувати в українських виборах і бути обраним до українських законодавчих органів. Дмитро Павличко, голова Української Всесвітньої Координаційної Ради, вважав, що у Верховній Раді треба б мати окрему комісію для справ закордонного українства.

Під час слухань у ложі праворуч від трибуни сиділи українські послы з країн, де живуть українці. Крім згаданого І. Осташа, були також Посол України у США Олег Шамшур, Посол України в Німеччині Наталія Зарудна та Посол України в Росії Костянтин Грищенко, який раніше був Послом України у США. Міністерство закордонних справ на слуханнях представляв Олександр Купчишин, заступник міністра.

Міністер Петро Порошенко був затверджений п'ять днів раніше і він роз'їжджав на офіційні зустрічі в різних країнах. Віце-міністр О. Купчишин говорив, серед іншого, про пріоритет українських інформаційних центрів за кордоном, на які під цю пору ще бракує фондів.

Хоч серед учасників слухань було порівняно мало народних депутатів, штаб парламенту все нотував так, що при випрацюванні нових законопроектів для закордонного українця думки, висловлені на слуханнях, будуть їм доступні.

КОРИСТУЙТЕСЯ ЕЛЕКТРОННИМИ АРХІВАМИ

„СВОБОДИ“ www.svoboda-news.com

„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВІКА“ www.ukrweekly.com

З'їзд учителів шкіл українознавства Шкільної Ради при УККА

Президія з'їзду (зліва): д-р Євген Федоренко, проф. Юрій Гаєцький, Юрій Косачевич.

ЕЛЕНВІЛ, Нью-Йорк. – На оселі Спільки Української Молоді 9-11 жовтня відбувся з'їзд Шкільної ради при Українському Конгресовому Комітеті Америки. В роботі з'їзду взяли участь понад 50 вчителів та директорів шкіл українознавства Америки.

Представник Постійного представництва України при ООН Ольга Кавун на початку роботи з'їзду зачитала вітання від Постійного представника України при ООН Посла Юрія Сергеева і побажала з'їздові успішної праці. Також було прочитане привітання від директора Національного науково-дослідного інституту українознавства Міністерства освіти і науки України проф. Петра Кононенка та кореспондента журналу „Рідна школа“ в Києві Івана Пасемка.

Відкриваючи з'їзд, голова Шкільної ради д-р Євген Федоренко відзначив, що Шкільна рада при УККА в США була створена 56 років тому. Перед нею стояло завдання організувати роботу українознавчих шкіл, допомогти українцям, які опинилися за кордоном, та їхнім дітям зберегти українську мову.

За роки діяльності Шкільної ради через українські школи перейшли майже 75,000 українських дітей. Створено навчальні програми з усіх українознавчих предметів. Проводиться постійна робота з забезпечення шкіл підручниками та іншими матеріалами, необхідними для навчального процесу.

Д-р Є. Федоренко підкреслив, що

в цьому навчальному році в системі Шкільної ради діє 41 українознавча школа, одна школа закрилась.

В школах навчається понад 2,500 учнів. За весь час понад 7,700 випускників отримали дипломи. В школах працює понад 300 досвідчених вчителів, переважна більшість яких працювала в школах України.

За звітний період проведено вісім засідань управи Шкільної Ради, підготовлено і розіслано 14 обіжників для шкіл, в яких визначалися пляни заходів та давалися методичні поради і вказівки для директорів шкіл та вчителів.

Доповідач звернув увагу, що управа Шкільної ради протягом 25 років проводить семінари вчителів, які дають змогу забезпечувати школи кваліфікованими викладачами. Більше 400 вчителів пройшли навчання на курсах семінару, з них 13 стали директорами шкіл.

В своїй доповіді д-р Є. Федоренко проаналізував стан навчально-виховної роботи в школах, відзначив потребу в необхідності її вдосконалення.

Не дивлячись на труднощі, управа Шкільної ради продовжує видавати підручники. В минулому році видано підручник „Українська культура“ (другий том), який підготував д-р Ігор Мірчук. Підручник одержав високу оцінку вчителів та науковців. Видано також окремою книжечкою оповідання Миколи Понеділка „Буржуйка“. Управа готує видання „Нашої хатки“ Іванни Савицької.

Делегати з'їзду заслухали звіт

З'їзд вітає представник Постійного представництва України при ООН Ольга Кавун.

члена управи, фінансового референта Марії Решітник, яка повідомила про фінансовий стан Шкільної ради, джерела надходжень та витрати, пов'язані з її діяльністю. Заслухано також інформації Романа Дубенка, Марії Кіцюк, Володимира Боднара, Володимира Кривоноса. Делегати прийняли звіт до відома.

В обговоренні звіту голови Шкільної ради взяв участь Р. Дубенко, який звернув увагу на важливість існування українознавчих шкіл в Америці та вивчення української мови в еміграції, підкреслив значення журналу „Рідна школа“ в організації навчально-виховної роботи в школах, поширенні досвіду вчителів.

Теодор Царик в своєму виступі наголосив на ролі педагогічних радників в організації навчальної роботи в школах, наданні своєчасної допомоги директорам і вчителям. Вони повинні постійно бути в школах, знати їх проблеми, допомагати директорам розв'язувати їх та інформувати Шкільну раду.

Директор Школи українознавства в Чикаго Люба Маркевич у своєму виступі звернула увагу на організацію семінарів для вчителів шкіл українознавства. Вона вважає, що вчителів слід ознайомити з методикою викладання в американських школах. На її думку, треба опрацювати пляни розвитку українознавчих шкіл на майбутнє.

Про значення Церкви у вихованні учнів українознавчих шкіл говорив в своєму виступі д-р В. Боднар. Він пропонує зміцнювати

зв'язок шкіл з Церквою. Директор школи Юрій Косачевич вважає, що Шкільна рада повинна звернути увагу на можливості стейтового фінансування українознавчих шкіл. На конференціях вчителі вже порушували питання про можливість одержання кредитів за навчання в українській школі, про необхідність мати в Шкільній раді перелік всіх університетів та коледжів, які дають ці кредити.

Делегати з'їзду заслухали звіти голови товариського суду Ю. Косачевича та голови контрольно-ревізійної комісії Т. Царика.

Після обговорення звітів д-р Ю. Гаєцький запропонував делегатам склад нової управи, за який вони проголосували одноголосно. Головою управи переобрано д-ра Є. Федоренка. Делегати обрали також членів товариського суду та членів контрольно-ревізійної комісії.

9 жовтня відбулася нарада директорів і педагогічних радників, на якій були подані інформації про успіхи та існуючі проблеми в окремих школах.

11 жовтня за круглим столом д-р В. Боднар подав поради щодо використання комп'ютерів на лекціях у школах українознавства. Д-р Є. Федоренко у своєму виступі обговорив адміністративні питання, зокрема звернувся до директорів і батьків учнів, щоб вони подавали інформації про університети, які дають кредити за навчання в школах українознавства. Ю. Гаєцький нагадав присутнім про минуле шкіл українознавства, поінформував також про пляни уряду відносно Charter School – можливо, варто про це подумати.

Д-р Є. Федоренко повідомив делегатів про плян роботи Шкільної ради на наступний рік. Заплановано проведення влітку вчительського семінару та конференції вчителів – 11 вересня. Обговорено заходи щодо встановлення постійних зв'язків з Міністерством освіти і науки України з метою забезпечення шкіл підручниками, методичними посібниками, картами та іншими матеріалами.

Закінчився з'їзд загальним співом гімну „Ще не вмерла Україна“.

У резолюціях з'їзду рекомендовано у всіх школах українознавства відзначити цього року 350-ліття Конотопської битви та 360-ліття битви під Зборовом вивченням цих подій. Також з'їзд рекомендував управі Шкільної Ради звернутись до Міністерства освіти й науки України щодо визнання дипломів та посвідчень Шкільної ради в Україні та зарахування стажу вчителів, які працюють в школах українознавства, до загальноукраїнського стажу.

З'їзд вітав оприлюднення в Україні проекту навчальної програми „Історія української культури“, вважаючи запропонований курс корисним і своєчасним. З'їзд запропонував Міністерству освіти й науки України прискорити запровадження єдиного українського правопису в освітній практиці.

Управі Шкільної ради рекомендовано ініціювати створення веб-сайту шкіл українознавства у діаспорі як форуму для обміну думками й інформацією між школами, виділити необхідні фонди та підшукати відповідних осіб для створення й підтримання цього веб-сайту.

Учасники з'їзду Шкільної ради в Еленвілі, Нью-Йорк. Фото: Володимир Боднар.

Володимир Кривоніс

Вістки з Українського національного музею в Чикаго

Читці поетичного театру „Істина“ під час вечора, присвяченого 100-літтю Богдана-Ігоря Антоновича. Зліва: Марія Климчак – куратор музею, Олег Музика, Оля Поливка, Оксана Миколяш, Йосип Миколяш, режисер театру Леоніда Митничук, Ігор Худик, Людмила Худик, Ліда Кизима, Микола Гайовий. Фото: Світлана Іванишин-Угрин

ЧИКАГО. – Український національний музей у Чикаго з кожним роком набуває слави в Америці та далеко поза її межами, за 58 років своєї діяльності став центром українства, що додає патріотизму громаді. „І в цьому я бачу велику працю, вміння та професійно сплановану музейниками“, – сказав у вітальному слові з нагоди щорічного благодійного бенкету, який відбувся 27 вересня, д-р Юліан Куляс, президент фундації „Спадщина“. Щедрими меценатами музею є також кредитівка „Самопоміч“, банк „MB Financial“ та окремі добродії-музейники.

Конгресмен Майк Квіглі назвав музей дзер-

калом української громади, де американський політик має багато однодумців. Присутні тепло вітали державного чільника. З доповіддю виступила д-р Адріана Гельбіг, етномузиколог з Пітсбургського університету, яка поділилася своїми дослідженнями циганської музики в Україні.

2 жовтня, у співпраці з музеєм, поетичний театр „Істина“ під керівництвом режисера Леоніда Митничук показав мистецьке дійство „Дім за зорею“, присвячене 100-літтю від дня народження Б.-І. Антоновича. Ольга Поливка, представниця Лемківської організації, надала

речі з колекції народного лемківського одягу, у яких виступали актори. Відкриття виставки картин маляра-примітивіста Никифора-Епіфанія Дровняка (з приватної колекції) викликало захоплення у присутніх, серед яких були уродженці Криниць, що пам'ятали цього маляра.

Ще однією важливою подією в культурному житті українців стала прем'єра документального фільму „Відродження королівства: скарги Галичини“, за участю режисера та директора Данієля Стоділки, представниці третього покоління українців у Канаді. Автор сценарію, американець українського походження Петро Бейгер розповів у радіоінтерв'ю з Сан-Франциско про створення фільму та подякував музеєві за участь у спільному проєкті реставрації старовинних ікон з колекції Національного музею ім. Митрополита Андрея Шептицького у Львові.

Тільки впродовж двох днів відкритих дверей, проведених на початку вересня, у музеї побувало понад 700 відвідувачів з семи країн світу.

Марія Климчак

Під час бенкету 27 вересня виступає д-р Адріана Гельбіг. Фото: Матей Раковський

64-й ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ запрошують на виставку «ЧАРІВНИЙ СВІТ ГАЛИНИ ЦІГАН»

15-22 ЛИСТОПАДА 2009 р.

Відкриття:

НЕДІЛЯ, 15 ЛИСТОПАДА 2 год.

Вступне слово: Ярослава Геруляк

Обговорення виставки:
П'ЯТНИЦЯ, 20 ЛИСТОПАДА 7 год.

Виставка відчинена:
п'ятниця: 6-8 год. субота-неділя: 1-5 год.

МИСТЕЦЬКА ГАЛЕРІЯ СУА
203 Друга Авеню (при 13-й вулиці)
Четвертий поверх
Нью Йорк, Н.Й. 10003
212-260-4490
www.unwla.org
www.vtkachenko.com/ukrartlitclub/

UKRAINIAN
SELFRELIANCE
NEW ENGLAND
FEDERAL CREDIT UNION

Самопоміч

Якщо Ви недавно приїхали до Америки, не маєте достатнього досвіду у банківських справах, потребуєте почати кредитну історію,
не хвилюйтеся – у Вас є куди звернутися!

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ НЬЮ-ІНГЛАНД

запрошує до членства.

Ми віддано служимо українській громаді від 1959 року:

Виплачуємо добрі відсотки на звичайні ощадністі конти та „Money market“.

Надаємо позички та „VISA“ кредитові картки на вигідних умовах.

Надаємо „ATM“ картки для зручності користування чековим контом.

Утримуємо пенсійні конти „IRA“ на високих відсотках.

Видаємо різного роду сертифікати з високими ратами.

Висилаємо гроші в Україну та інші країни.

Надаємо безкоштовне життєве забезпечення до 2,000 дол.

Надаємо нотаріальні послуги.

Чекаємо на Вас у головному офісі за адресою:

21 SILAS DEANE HIGHWAY, WETHERSFIELD, CT 06109
(860)296-4714 • (800)405-4714 • FAX (860) 296-3499

та у філіях:

103 NORTH ELM STREET, WESTFIELD, MA 01085
(413) 568-4948 • FAX (413) 568-4747

270 BROAD STREET • NEW BRITAIN, CT 06053
(860) 801-6095 • FAX (860) 801-6120

Уважні, досвідчені працівники

Зустрічі делегації СКУ у Києві

КИЇВ. – 13 жовтня відбулась офіційна зустріч делегації Світового Конгресу Українців (СКУ) з Президентом України Віктором Ющенком. У ній взяли участь від України – міністер закордонних справ Петро Порошенко, заступник глави Секретаріату Президента Юрій Богуцький, голова Української Всесвітньої Координаційної Ради Дмитро Павличко, від СКУ – президент Євген Чолій, генеральний секретар Стефан Романів, заступник виконавчого адміністратора Євгенія Петрова.

Під час зустрічі В. Ющенко наголосив, що Українська держава високо оцінює активну діяльність закордонного українства, спрямовану на збереження української самобутності, зміцнення міжнародного авторитету України в світі, міжнародне визнання Голодомору 1932-1933 років геноцидом та вшанування жертв цієї трагедії. На зустрічі йшла мова про встановлення у Вашингтоні пам'ятника жертвам Голодомору, необхідність зустрічей з українськими громадами представників владних структур України під час їхнього офіційного перебування у державах проживання українців, захист і задоволення людських і національних прав українських національних меншин, насамперед у сусідніх з Україною державах.

Є. Чолій передав Президентові України документальні фільми канадського кінорежисера Юрія Лугового „Окрадена земля” та „Берега Картузька” з проханням сприяти їх поширенню в Україні.

13 жовтня в Кабінеті міністрів України відбулась офіційна зустріч делегації СКУ з Прем'єр-міністром Юлією Тимошенко.

Від України в ній узяли участь перший заступник міністра Кабінету міністрів Георгій Берадзе, заступник міністра закордонних справ України Олександр

Горін, заступник міністра фінансів Володимир Матвійчук, заступник міністра освіти і науки Павло Полянський та начальник управління гуманітарної політики Секретаріату Кабінету міністрів України Олексій Дніпров.

Були обговорені питання відкриття українських церков, шкіл і засобів масової інформації у Росії, запобігання закриттю україномовного телевізійного каналу „Теленовини” у Польщі, прискорення офіційного передання Українського народного дому в Перемишлі українській громаді, визнання акції „Вісла” злочином проти українського народу. Поручено справи створення в Україні фонду гарантування вкладів членів українських кредитових та перереєстрації Свято-Михайлівської церкви у Києві під юрисдикцію Української Православної Церкви Київського патріархату, участі міжнародних спостерігачів у президентських виборах.

Особливої уваги учасники зустрічі надали фінансуванню пам'ятника Голодомору у Вашингтоні у рамках Програми підтримання закордонного українства на 2009 рік. Уже 14 жовтня Кабінет міністрів видав розпорядження „Про заходи щодо спорудження у Вашингтоні пам'ятника жертвам Голодомору 1932-1933 років”, згідно з яким виділено 5 млн. грн. на проектування, виготовлення, транспортування та встановлення пам'ятника.

15 жовтня у Національному музеї історії України відбулось урочисте відкриття виставки „Степан Бандера: документи свідчать”, присвяченої 100-річчю від дня народження та 50-річчю трагічної загибелі С. Бандери. Виставка є спільним проектом Галузевого державного архіву Служби безпеки України, Національного музею історії України, Музею української визвольної боротьби ім. С. Бандери

Президент України Віктор Ющенко (зліва) і президент СКУ Євген Чолій.

При підписанні меморандуму (зліва): Юрій Павленко та Михайло Гамалій.

Під час зустрічі в Кабінеті міністрів (зліва): Стефан Романів, Юлія Тимошенко, Євген Чолій, Євгенія Петрова.

(Лондон), Музею визвольних змагань Прикарпатського краю (Івано-Франківськ) та інших наукових, музейних установ, Союзу українців у Великій Британії та Центрального державного історичного архіву України (Львів).

На відкритті виставки виступили від закордонного українства куратор Музею визвольної боротьби ім. С. Бандери в Лондоні Василь Олесків, голова провладу Організації Українських Націоналістів С. Романів, президент СКУ Є. Чолій, генеральний секретар Союзу Українців Великої Британії Федір Курляк.

27 жовтня міністер України у справах сім'ї, молоді та спорту Юрій Павленко та голова Комісії спорту СКУ Михайло Гамалій підписали меморандум про співпрацю у галузі підтримання українського спорту.

У меморандумі зазначається, що спільні дії мають на меті створення умов для налагодження плідних контактів між закордонними українськими громадськими організаціями та олімпійськими командами України у підготуванні та проведенні зимових Олімпійських ігор 2010 року у Ванкувері, Канада, та літніх Олімпійських ігор 2012 року у Лондоні, Велика Британія; обмін спортивними командами України та діаспори у проведенні всеукраїнських фізкультурно-оздоровчих та спортивно-масових заходів; проведенні українських спортивних таборів; розвитку неолімпійських видів спорту.

Президент СКУ Є. Чолій заявив, що цей меморандум є важливим кроком у подальшому розширенні співпраці з Україною у галузі спорту.

СКУ

Орися Гевка попрощалася з УОКЦ

Орися Гевка і Борис Павлюк.

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – 25 жовтня Український освітньо-культурний центр (УОКЦ) оголосив, що Орися Гевка відходить з посади виконавчого директора, але допомагатиме під час перехідного періоду.

О. Гевка була активною в УОКЦ з часу його створення в 1980 році, організовувала демонстрації на захист переслідуваних в СРСР

українців, дбала про підвищення обізнаності про Україну, очолювала кампанії зі збору фондів і служила українській спільноті при Суспільній службі і Радіопрограмі УОКЦ.

Президент УОКЦ Борис Павлюк подякував О. Гевці за її надзвичайний внесок і відданість.

Андрея Жаровська

На відкритті виставки „Степан Бандера: документи свідчать” промовляє президент СКУ Євген Чолій.

Новини з Наукового Товариства ім. Шевченка

Цікаво і важливо – про музеї в Україні

Доповідає Заслужений діяч мистецтв України Ігор Пошивайло
Фото: Василь Лопух

НЮ-ЙОРК. – Чергова цікава зустріч у приміщенні НТШ-А 17 жовтня була присвячена питанням музейництва. З лекцією „Музейна сфера України: стан і перспективи“ виступив заступник директора з наукової роботи Національного центру народної культури „Музей Івана Гончара“, кандидат історичних наук, заслужений діяч мистецтв України Ігор Пошивайло. Гість з України є Фулбрайтівським стипендіатом 2009-2010 років, його монографія „Феноменологія гончарства: семіотико-етнологічні аспекти“ (2000) добре відома фахівцям. Про наукові здобутки прелєгента розповів на початку зустрічі модератор програми Василь Лопух.

У своїй доповіді І. Пошивайло віддав належне організації американської музейної справи і, спираючись на статистичні дані, порівняв головні показники в цій галузі в Україні та США. На думку доповідача, за останні роки розвиток музейної сфери в Україні поступово набуває пріоритетного значення. Починає давати плоди новий закон України „Про музеї і музейну справу“, ухвалений у 2008 році. Щоправда, за попередні 20 років назбиралося надто багато негативних явищ і за базовими показниками українські музейники ще помітно поступаються своїм колегам на Заході. Серед інших болючих проблем І. Пошивайло назвав залишковий принцип виділення бюджетних фондів, нестачу фахових музейних працівників, недостатній рівень забезпечення схоронності музейних фондів, неналежне комплектування музейних колекцій тощо.

Серед прикладів позитивних зрушень у цьому напрямку І. Пошивайло вказав на появу в Україні нових періодичних видань у царині музеєзнавства: часопису „Музейний провулок“, бюлетеню „Український музей“, науково-популярного журналу „Музей України“ тощо. Видано в українському перекладі таку фундаментальну працю з музеєзнавства, як „Загальна музеєлогія“ Фрідріха Вайдахера (Австрія).

У лекції висвітлювалася історія та обставини створення нових музейних комплексів в Україні. У центрі уваги була розповідь про створення в українській столиці

„Мистецького арсеналу“, який має стати найбільшим в Європі мистецьким комплексом. Слухачі мали змогу дізнатися про заснування музейних центрів у Батурині та Чигирині. Завданням нинішньої української влади є перетворити музейні комплекси на місця освіти, розвитку патріотичних переконань та, зрештою, і повноцінного дозвілля, – такою була одна з основних тез доповіді.

Протягом лекції І. Пошивайло знову і знову повертався до думки про те, що у музейній справі важливо подавати не лише експонат, але історію, образ, все те, що за тим експонатом стоїть. Значна частина лекції була присвячена історії створення та сьогодишньому становищу в Національному центрі народної культури „Музей Івана Гончара“.

Пресова група НТШ-А

Нове видання – про модерну українську драму

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці у своїй серії „Літературознавство“ видало нову книжку Лариси Залеської-Онишкевич „Текст і гра. Модерна українська драма“. Книжка побачила світ у видавництві „Літопис“ у Львові, має 472 сторінки.

Дослідження складається з трьох частин: „Напрямки і теми модерної української драми“, „Тексти українських драм у порівняльних аспектах“, і „Тексти в інтерпретаціях режисерів“.

У першій частині окремі статті розглядають модернізм і постмодернізм, екзистенціалізм, вияви ідентичності, аналізують, як у драмі віддзеркалені великі історичні події (Переяславська угода, Визвольні змагання, Голодомор, драматична творчість діаспори і в Україні після відновлення державної незалежності 1991 року).

У другій частині авторка аналізує драми авторів України й діаспори: Івана Франка („Сон князя Святослава“), Лесі Українки („У пущі“), Володимира Винниченка („Дисгармонія“ і „Пророк“), Єлисея Карпенка („Едельвайс“), Миколи Куліша („Патетична соната“), Івана Кочерги („Майстри часу“), Юрія Косача („Дійство про Юрія Переможця“), Людмили Коваленко („Героїня помирає в першому акті“), Ігоря Костецького („Дійство про

велику людину“), Богдана Бойчука („Голод -1933“), Олександра Левади („Фауст і смерть“), Юрія Щербака („Наближення“), Валерія Шевчука („Птахи з невидимого острова“) і п'єси Віри Вовк. У цій частині увага звернена на драматичний текст, переважно під оглядом архетипної критики й аналізу, на інтертекстуальність та зв'язок з іншими драмами світової літератури, та як гра у творі була також висловом протесту або віддзеркаленням подій.

У третій частині увага зосереджена на 14 п'єсах, та як їх інтерпретували різні режисери у грі, у постановках на сценах України й Америки від 1980-их років. Збірник також подає бібліографію авторки на тему української драми і театру (понад 100 позицій), про дослідження, які вона написала між 1967 і 2008 роками. Книжка має показники згадуваних авторів і згадуваних драм. Обкладинку книжки виконав Василь Лопух за проектом Тамари Скрипки, використовуючи фрагмент картини Василя Єрмилова з 1924 року.

Д-р Л. Онишкевич викладала українську літературу у Ратгерському університеті; протягом багатьох років очолювала Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці. Була редактором чи співавтором 12 збірників з галузі української літератури, мови або культури. Серед них – антології „Близнята ще зустрінуться: Антологія драматургії української діаспори“ (1997), „Антологія модерної української драми“ (1998) та паралельний англomовний том (тепер у друку).

Вона автор, співавтор або головний редактор збірників „Світи Шевченка“, I і II (1991, 2001), „Володимир Винниченко“ (2005), „Про український правопис і проблеми мови“ (1997) і „Contemporary Ukrainian Literature and National Identity“ (окреме число журналу „Slavic and East European Journal“, 3/2006) та книжки „Contemporary Ukraine on the Cultural Map of Europe“ (2009).

Книжка „Текст і гра. Модерна українська драма“ буде корисною для дослідників, викладачів, студентів, шанувальників літератури, зокрема під порівняльним оглядом.

Книжку можна замовляти в НТШ-А: Shevchenko Scientific Society, 63 Fourth Avenue, New York, NY. 10003-5200. Ціна з пересилкою: 23 дол.

Василь Лопух

Презентація 5-го Західноканадського збірника НТШ

ЕДМОНТОН, Канада. – 11 жовтня в Пластовому домі відбулася презентація 5-го Західноканадського збірника Наукового Товариства ім. Шевченка. Керував презентацією голова відділу НТШ Петро Саварин. Він розповів, що 3 грудня 1955 року першим головою був вибраний д-р Іван Німчук, редактор „Українських вістей“, а далі очолювали його по черзі о. д-р мітрат Василь Лаба, д-р Володимир Мацьків, д-р Богдан Боцюрків, Василь Кунда, д-р Яр Славутич, Михайло Хом'як, д-р Богдан Медвідський і д-р Петро Роланд. За 30 років діяльності (1955-1985) під їхнім проводом відбулося близько 100 наукових сесій НТШ, на яких було прочитано біля 180 доповідей.

За цей час вийшли друком чотири західноканадські збірники НТШ. В наступних роках діяльність відділу почала сповільнюватися, але знову поживавилася в 1995 році, коли автор цих рядків, заохочений своїм приятелем, головою НТШ в Торонто д-ром Володимиром Мацьківим став організовувати 3-й західноканадський збірник. Він вийшов друком у 1998 році.

Рішення видати 5-ий збірник було прийняте на сходах Управи 18 травня 2007 року, коли до редакційної колегії зголосилися, крім голови відділу, д-р Валерій Полковський, д-р Микола Сорока (редактор), Ярослав Балан і Наталія Ковальова. Збірник вийшов в друкарні Національного університету Острозька академія, як найбільший досі – на 585 сторінок. У ньому опубліковано понад 40 авторів з цікавими знімками. Тепер в едмонтонському відділі НТШ є 50 членів.

Останній, 5-ий збірник вийшов накладом 750 примірників, з яких 200 примірників залишено до поширення Острозькою академією в Україні, 200 передано до Головної управи НТШ у Львові, 120 – для авторів відділу в Едмонтоні, 30 – до НТШ в Торонто, 100 – передано д-рові В. Полковському, який планує презентувати їх в Україні.

На презентації редактор д-р М. Сорока поінформував всіх про зміст збірника, подякував членам редакційної колегії і Острозькій академії за співпрацю.

Петро Саварин

Редакційна колегія західноканадського збірника (зліва): Ярослав Балан, д-р Микола Сорока, д-р Петро Саварин і д-р Валерій Полковський.

УКРАЇНА І СВІТ

Фестиваль пісні „Червона калина“ відбувся у Млинові

МЛИНІВ, Рівненська область. – Фестиваль української патріотичної пісні „Червона калина“ відбувся у селищі Млинові і подивував глядацький люд як талановитими виконавцями, так і дивовижними творами.

Заохоченням до фестивалю став один з перших на теренах України (а можливо й перший) масштабний збірник повстанських пісень, видрукуваний у Млинівській друкарні. Пробудилося фолклорне джерело патріотичних пісень. Зокрема на Млинівщині, під час декількох народознавчих експедицій, було записано низку пісень, пов'язаних з національно-визвольним рухом, які незалежна Україна, по суті, почула вперше. Особливо у даному сенсі вирізнялася справжня хранителька давньої української пісні, старожителька села Перемилівки Марія Санжар. У її пам'яті вкарбувалося декілька сотень мотивів, які вона разом із односельчанками записала у дватомі зшитки.

Від старожилів перейняла мало відомий, але напрочуд проникливий мотив про дружину повстанця, яка в очікуванні коханого вишиває слізьми рушники, самотня виконавиця з села Хорупань Наталя Воробей. Ця пісня на фестивалі полонила переповнену залю.

На сцену виходили виконавці як зовсім юного віку, так і вельми похилого, – дует у складі Заслуженого працівника культури

України Вадима Баласа та Григорія Шумельчука, гурт „Козачата“ Млинівської школи, хори „Надія“ та „Покрова“ Свято-Покровського храму під керівництвом Ольги Варварук, дует у складі О. Варварук та Марка Ліщука, хор „Благовіст“ Свято-Миколаївської церкви села Острожець та інших.

„Торік на фестивалі увага, головним чином, була приділена повстанським мотивам, – зазначає заступник голови Млинівської районної адміністрації Світлана Гасяк. – Цього року організатори фестивалю вирішили не обмежу-

вати сценарій лише повстанською тематикою. До повстанських пісень долучилися козацькі, січові, строївові та інші мотиви. І воедино вони сплели яскравий національний вінок“.

На фестиваль приїхали виконавці і з сусідніх районів, зокрема народний аматорський колектив з села Івачків Здолбунівського району.

Фестивалеві передувала історико-краєзнавча виставка про визначальні віхи минулщини рідного краю. Були розповіді про козацькі вольниці, демонстрація предметів

колишнього побуту. Один з куточків організатори виставки – працівники Млинівського краєзнавчого музею – присвятили унікальному землякові Василеві Кваші, колишньому повстанцеві, котрий останніх 50 років писав спогади про національно-визвольну боротьбу на теренах Волині. Писав потайки, а перед смертю оприлюднив понад тисячу сторінок, насичених спогадами про славу та трагічну українську історію.

Віриться, що рукописи колись будуть видрукувані, а покищо вони стали ґрунтовним доповненням фестивальної програми.

Євген Цимбалюк

Гості фестивалю – народний аматорський колектив із села Івачків Здолбунівського району.

Українська Євангельська церква закликає: Вивчайте Біблію, живіть за Словом Божим!

На пожертви нашої громади щомісяця на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії

157. Євангелія від Матвія, 26: змова проти Ісуса

Коли Ісус був у Віфанії, до Нього підійшла жінка з пляшкою дорогого мира і вилила оливу Йому на голову. Учні не схвалили таке марнотратство, але Ісус сказав їм, що жінка вчинила це на знак Його похорону. Юда Іскаріотський теж був невдоволений цією подією і пішов до первосвящеників з пропозицією зрадити їм місце перебування Христа. Вони дали йому за це 30 срібняків і стали чекати нагоди вчинити над Христом розправу.

Джото ді Бондоне.
„Юда і первосвященики“.

Запрошуємо до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Нью-Джерзі. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосередини – о 7-й годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діє українська школа з вивчення Біблії. Громада має в окремому будинку Молодіжний центр, де молодь проводить свої зустрічі і цікаві заходи. Щопісля відбуваються молодіжні табори. Спілкування в громаді – українською, англійською та іспанською мовами.

Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних оповістей з Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

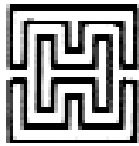
Пошукуємо Адміністратора

Пласт ЗСА пошукує головного адміністратора до праці в канцелярії у Нью-Йорку.

Кандидат мусить мати знання:

- MS Word and MS Excel.
- Володіти українською мовою.
- Знання Пластової організації є побажане.

Прошу звернутися до Зоряни Ставничої від 9 ранку до 5 по пол. на тел. 973-283-0024.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

запрошує на доповідь

проф.

АНТОНІНИ БЕРЕЗОВЕНКО
(Київ)

“Кроки націєтворення – мова української еліти”

(Про лінгвістичний дискурс політичних переміщень в Україні)

В суботу, 14 листопада 2009 р.
о 5-й год. по пол.
в будинку НТШ
63 Fourth Ave. (між 9-ою і 10-ою вулицею)
New York, NY 10003.

„Табір Пташат“ відбувся в Україні

Слава Рубель

ЯРЕМЧЕ, Івано-Франківська область. – „Табір Пташат“ відбувся 26 липня до 1 серпня в карпатському містечку Яремче, на базі Реколекційного центру ордену Студитів Української Католицької Церкви, під опікою о. Августина. Комендантами табору були пластуни Ярина і Богдан Яцуни.

Такі пластові табори від 1988 року відбуваються на Союзівці. Вони стали дуже популярними і багаточисельними. З нагоди 40-ліття куреня пластунок „Перші Стежі“ Неоніля Сохан запропонувала зробити дарунок Пластові у формі „Проекту бабусі“ – табору нового типу для дітей від 4 до 5 років життя – „Табір для Пташат“.

Метою табору була дати україн-

Ранкове піднесення прапора на таборі.

ській дитині можливість перебувати в українському середовищі, серед природи, розпочати зв'язки з українською громадою, які триватимуть впродовж усього життя, заохотити і підготувати дітей до участі в пластовому новацтві, а згодом – у Пласті. Батькам і матерям табори дали змогу перепочити, відновити давню дружбу, а деколи й повернутися до української громади і Пласту.

„Табори Пташат“ стали популярними також в Австралії, Аргентині та інших країнах.

„Табір Пташат“ в Яремчі мав назву: „Де ви є? – Ми тут недалеко, сидимо в гніздечку!“

„Табір Пташат“ в Україні був спробою запропонувати дітям дружнє середовище та сприятливі умови для гармонійного розвитку і засвоєння позитивних соціальних навичок. Під час табору важливу роль відігравали високі засади і традиції в Пласті, які ґрунтуються на любові до України, християнській моралі, всебічному розвитку особистості та підкресленні визначної ролі батьків. На таборі батьки беруть активну участь в програмі разом з дітьми і несуть відповідальність за їхню безпеку.

Перший чотириденний „Табір

Пташат“ організували і провели „Стежинки“ з України на Волині в 2008 році. Цього року в таборі взяло участь 16 сімей з Києва, Рівного та Львова, всього 26 дітей і 28 дорослих. Хоч до табору зголосилося 43 сім'ї, але їх число треба було обмежити. Таборували 12 пластових сімей і чотири сім'ї, які не були знайомі з Пластом. Батьки, які до таборування небагато знали про Пласт, після зустрічі стали його щирими прихильниками та зацікавилися тим, як вони і їхні діти можуть долучитися до пластових виховних програм.

Програма табору була побудована на відомих українських народних казках „Курочка ряба“, „Рукавичка“, „Ріпка“, „Пан Коцький“, „Лисичка і Журавель“, „Івасик Телесик“, „Калиточка“ та інших. Пташата були поділені на три рої відповідно до віку.

Кожен таборовий день починався новацькою молитвою та піднесенням прапора України, вітанням з сонечком, високими горами і рідною землею. Після сніданку діти збиралися у мандри до цікавих місць: загородок з лісовими звірятами, кам'янистої гірської ріки, гуцульської церкви-писанки, карпатського лісу, скель Довбуша, печер та пністого водоспаду „Пробій“.

Щодня були веселі теренівки і майстрування, вечірні забави, співи, танці і театральні вистави. Коли діти вже спали, для батьків було заняття з фахівцями. Тоді батьки мали нагоду консультацій з психологом та дискусій з медични-

(Закінчення на стор. 20)

Таборове заняття: вистава казки „Курочка Ряба“.

Спільне фото учасників „Табору Пташат-2009“ під назвою „Де Ви є? – Ми тут недалеко, сидимо в гніздечку!“

ВАЖЛИВА ДАТА!

14 ЛИСТОПАДА 2009 р.

Вшанування 76-ої річниці Геноциду в Україні у 1932-33 рр.

одного з найгірших актів жорстокості одних людей проти інших, і, мабуть, найбільш жахливих прикладів використання харчів, як зброї.

Щорічне вшанування Геноциду в Україні у 1932-33 рр. відбуватиметься

в суботу, 14 листопада 2009 р. о год. 2-й по полудні у Катедрі Св. Патрика в Нью Йорку.

Ми закликаємо нашу громаду, зокрема молодь, взяти участь у цих відзначеннях, а тим самим вшанувати мільйони невинних жертв, які загинули в результаті радянської політики примусової колективізації.

За більш детальними інформаціями просимо контактуватися з Крайовою Канцелярією УККА по e-mail: ucsa@ucsa.org або телефонічно: (212) 228-6840.

На прощу до Батурина

Хрест-пам'ятник жертвам московської навали в Батурині.

БАТУРИН, Чернігівська область. – Гетьманську столицю Батури 2 листопада 1708 року знищили московські варвари, а його населення, переважно старших і дітей, було вбито. За оцінкою тогочасних істориків, в Батурині в різні способи було замордовано 21 тис. його мешканців. Коли 7 листопада 1708 року гетьман Іван Мазепа, як писав „Чернігівський літопис“, повернувся до Батурина, то „ревно плакав, бо бачив скільки крові людської в місті і на передмісті було повно калюжами“. На місці Батурина

залишилися згарища, руїни, кров.

Наукова конференція „Гетьман Іван Мазепа – будівничий Української Православної Церкви“ відбулася 22-23 вересня в Київській православній богословській академії. Її організатори – ректор академії Владика Димитрій і Митрополит Переяслав-Хмельницький, секретар Вченої ради академії о. Віталій Клос з благословення Патріарха Філарета запланували прощу учасників конференції до Батурина.

23 вересня перед Михайлівським монастирем нас чекав автобус і ми

з Любою Василів-Базюк, яка прилетіла з Торонто, зайняли свої місця.

Перша зупинка в Батурині – біля новозбудованого храму Покрови Пресвятої Богородиці. На нас чекають Єпископ Чернігівський і Ніжинський Іларіон, настоятель о. Роман Кривко з парафіянами, які щиро вітають прибулих прочан – науковців з Києва і цілої України. Владика Димитрій з духовенством відправляють коротку літію. Її прикрашає своїм неповторним співом хор академії. На закінчення літії Владика Димитрій виголосив проповідь, в якій наголосив, що саме велика любов до Бога і України привела прочан на землю Батурина.

У церкві є меморіальні дошки з іменами жертводавців, фондами яких побудовано святиню. Найбільше пожертвували українці з Чикаго (43 імені на таблиці), 34 – з Австралії, два – з Канади.

Їдемо вулицями Батурина – вони всі заасфальтовані, з вимощеними хідниками, з чепурненькими будиночками, біля яких багато соняшників, квітів.

А ось і палац гетьмана Кирила Розумовського – величава монументальна споруда, архітектурна пам'ятка XVIII ст. Його автором був Чарльз Камерон, придворний архітектор російських царів. Палац повністю реставрований. Директор музею „Гетьманська столиця“ Наталя Реброва показує все нові кімнати і залі.

В одній з кімнат – оригінальний столик з XVIII ст., який позичив власник і хотів би його продати музеєві, але на це немає фондів. Науковці з Києва висувують ідею – негайно поставити скриньку для пожертв. Усі ми, хто скільки міг,

поклали перші гроші на столик.

Ми побачили прекрасну бібліотеку з книгами XVII-XIX ст., меблі, люстри, долівки, викладені художнім паркетом чернігівських майстрів.

З давніх церков Батурина зберігся Свято-Воскресенський храм-усипальниця кінця XVIII ст., де був похований гетьман К. Розумовський. За переказами збудовано святиню на місці, де стояла замкова церква св. Трійці, побудована коштом Івана Мазепи.

Оглядаємо пам'ятники „Сини мої, соколи“ (мати прощається з своїми двома синами), чотирьом гетьманам Батурина – Дем'янові Многогрішному, Іванові Самойловичеві, Іванові Мазепі, К. Розумовському. Від пам'ятника по дерев'яному мості через глибокий рів, викладений загостреними дубовими палями, потрапляємо до цитаделі. Вона повністю відбудована: сторожові вежі, в'їзні ворота, гармати. У храмі Воскресіння Господнього було відслужено Панахиду по гетьманові І. Мазепі, співав хор Київської православної богословської академії. Митрополит Димитрій виголосив проповідь і вручив орден св. Кирила і Методія Л. Василів-Базюк за її велику і жертвенну працю для наших духовних шкіл і храмів Української Православної Церкви Київського патріархату.

Ми оглянули кам'яницю-музей Д. Многогрішного, поклали квіти до величавого хреста на цитаделі по жертвах Батуринської трагедії 1708 року.

Володимир Рожко,
Луцьк

Пам'ятник чотирьом гетьманам в Батурині – Дем'янові Многогрішному, Іванові Самойловичеві, Іванові Мазепі та Кирилові Розумовському.

Фото: Володимир Рожко

Союзівка календар подій 2009 рік

6 - 8 листопада – Наради Головного Уряду УНС.
13 - 15 листопада – Пластова Орликіяда.
21 - 22 листопада – Приватна імпреза.
26 листопада – Святкування Дня Подяки.
31 грудня – Святкування Нового Року.

The book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road * P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ 113 ВІДДІЛ НЬЮ-ЙОРК
МАЄ ШАНУ ЗАПРОСИТИ ВАС НА

УРОЧИСТЕ СВЯТУВАННЯ
ДВАДЦЯТЬ-П'ЯТЬ ЛІТТЯ
ЗАСНУВАННЯ

СУБОТА 21. ЛИСТОПАДА 2009.
7-МА ГОДИНА ВЕЧОРОМ

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ
2-СХІД 79-ТА ВУЛИЦЯ НЬЮ-ЙОРК

АРАНЖЕР ІГОР ЧУМА

СМАЧНИЙ БУФЕТ МУЗИКА ДО ТАНЦЮ
ПРОГРАМА НЕСПОДІВАНКИ

ДАТОК \$75.00 ВІД ОСОБИ ВЕЧІРНИЙ ОДЯГ

RSVP ДО 7-ГО ЛИСТОПАДА 2009.

ЧЕКИ ПРОСИМО ВИПИСУВАТИ НА UNWLA І ВИСЛАТИ НА
LUBA FIRCHUK 30-12 44-TH STREET APT. 3C ASTORIA NY 11103

ТЕЛ 212 460-8615 АБО 718 721-5675

ПРИХІД НА КОРИСТЬ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЬЮ-ЙОРКУ

Святкуймо Різдво на Союзівці!

Традиційна Свята Вечера

четвер, 24 грудня 2009 р.
або
середа, 6 січня 2010 р.

30 дол. від особи, 12.50 діти від 5 – 12 років.

Початок вечері – год. 6 веч.

Просимо замовляти кімнати і святкові страви.

Тел.: (845) 626-5641

216 Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446
www.Soyuzivka.com

НЕ ОПУСТІТЬ В НЬЮ ЙОРКУ І В НЬЮ ДЖЕРЗІ

ПРЕМ'ЄРИ

Документального фільму

ОКРАДЕНА ЗЕМЛЯ

ПАТРОН ФІЛЬМУ СВІТОВИЙ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ

ЮРІЙ ЛУГОВИЙ - ПРОДУЦЕНТ І РЕЖИСЕР
НАРАТОР БОГДАН БЕНЮК **КОМПОЗИТОР РОМАН ЛУГОВИЙ**

Нью Йорк
середа, 11 листопада 2009
година 7:00 ввечорі

Ukrainian Institute of America
2 East 79th St. NY, NY
212-288-8660

Нью Джерзі
неділя, 15 листопада 2009
година 2:00 пополодні

St. Andrew Memorial Church Hall
240 Main St. S. Bound Brook, NJ
732-356-0090

НА ПРЕМ'ЄРІ БУДЕ ПРИСУТНІЙ РЕЖИСЕР ФІЛЬМУ

Англомовна версія фільму - *Genocide Revealed* у підготовці

Представлено нове видання про Патріярха Мстислава

КИЇВ. – 1 жовтня у будинку Видавництва „Смолоскип“ відбулася презентація монографії молодого дослідника з Волині Андрія Смирнова, присвяченої постаті Патріярха Мстислава (Скрипника).

Презентаційна заля насилу вмістила всіх зацікавлених, адже Патріярх Мстислав був людиною непересічною – полум'яним патріотом, визначним політичним і церковним діячем. Не дивно, що серед присутніх були представники Секретаріату Президента України Андрій Ткачук і Тарас Марусик, представник Кабінету міністрів Юрій Дорошенко, священики різних гілок українського православ'я.

Відкрив презентацію директор видавництва „Смолоскип“ Ростислав Семків, надавши слово для молитви Єпископові Української Православної Церкви Київського патріярхату Євстратієві.

Відтак засновник „Смолоскипа“ Осип Зінкевич розповів присутнім майже детективну історію про зв'язкову Галину Пісецьку, котра поїхала в СРСР за самвидавними спогадами Бориса Антоненка-Давидовича, а натомість привезла кістки зі зруйнованих могил Січових Стрільців у Тернополі. І коли виникло питання, що ж робити з привезеними до Америки останками, „Владика взяв їх, поблагословив і поцілував. На мене це справило таке враження, що я й до сьогодні пам'ятаю цей момент“, – сказав О. Зінкевич.

Автор книги А. Смирнов, колишній стипендіат видавництва „Смолоскип“, у своєму виступі зізнався, що писати про Патріярха Мстислава було водночас і легко, і складно. Адже часи, в яких він жив і діяв, були складними, та й сам Патріярх був унікальною людиною. Перед його очима пройшло все ХХ століття, починаючи від української революції, включно з Другою світовою війною, і до перших років незалежності України.

На сьогодні залишається загадкою ключова подія в житті Патріярха: чому політик і вже відомий громадсько-політичний діяч С. Скрипник у 1942 році несподівано для всіх, вирішив присвятити власне життя служінню Церкві. У своїй монографії А. Смирнов вперше спробував дати відповідь

За трибуною – Ярослав Скрипник з Канади, син Патріярха Мстислава, (зліва) Осип Зінкевич, Ростислав Семків, Андрій Смирнов.

на це питання. Він вважає, що Православна Церква в роки Другої світової війни залишалася єдиною легальною українською інституцією, яку німці дозволили в окупованій Україні, і С. Скрипник став служити Церкві, намагаючись хоч якось допомогти українській справі.

Колишній політв'язень Євген Сверстюк у своєму виступі відзначив, що Патріярх Мстислав був тією сильною особистістю, навколо якої мобілізувалися духовні українські сили. Є. Сверстюк також пригадав, як на схилі літ Патріярх Мстислав уперше приїжджав в Україну, яким це було великим піднесенням для людей і як Київ урочисто вітав дорогого гостя.

Високо оцінив книжку о. Валерій Копійка з Української Автокефальної Православної Церкви. На його думку, вона є дуже прискіпливою, акуратною працею науковця, але водночас у ній немає сухої наукової відстороненості. Натомість відчувається почуття міри дослідника, який торкається дуже складної постації в не менш складних історичних умовах.

А. Ткачук, особистий секретар Патріярха Мстислава у 1990-их роках, поділився власними спостереженнями про його характер. Передусім, підкресливши зокрема, що Патріярх ніколи не грав за чужими правилами. Він наголошував, що автокефалію не випрошують, за неї борються і її здобувають.

Теплі слова про Патріярха Мстислава присутні почули від о. Сергія Ткачука, о. Володимира Черпака і о. Сергія Цьоми (всі троє – з УПЦ КП).

Ірина Стецура зі США поділилася з присутніми спогадом про зворушливу зустріч у Нью-Йорку звільненого з радянського ув'язнення українського греко-католицького Митрополита Йосифа Сліпого з українським православним Митрополитом Мстиславом.

Заключним на презентації був

Автор монографії „Мстислав (Скрипник)“ Андрій Смирнов.

виступ сина Патріярха – Ярослава Скрипника. Він висловив щире подяку авторам за глибину аналізу і вірність науковій методі дослідження.

На закінчення презентації відомий співак Олена Голуб виконала дві пісні, а Віталій Мороз закінчив вечір піснею „Владико неба і землі“. Опісля видавництво „Смолоскип“ гостило усіх присутніх на дружньому прийнятті.

Ольга Погинайко

В залі (справа): Владика Євстратій з Української Православної Церкви Київського патріярхату, син Патріярха Мстислава Ярослав Скрипник, його дружина Соня, Олена Голуб, Віталій Мороз.

**November 26th 2009 at Soyuzivka
Traditional Feast from 12 noon to 4pm**

Soup, Salad, Turkey Dinner with all the trimmings and Dessert Table plus carved Prime Rib, Lamb Chops and Salmon

\$30- per adult, 12 & under 1/2 price, 4 & under free.

Mainhouse Rooms Available • Call for reservations 845-626-5641 • 216 Foordmore Rd Kerhonkson NY 12446

Got married? Got children? Need life insurance!

New 20-year term policy with low rates

- You can get **\$25,000** coverage
 - ...for under **\$6/month** if you're 25 years old*
 - ...for about **\$7/month** (female) and **\$10/month** (male) if you're 45 years old*
- Ask about our other **new** low rates!

Call **800-253-9862** to speak with a customer service representative, who can provide you with details about all of our products and rates and help you reach a decision suited to your needs.

Ukrainian National Association, Inc.
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054

UNA and the community:
Partners for Life

*Non-tobacco rates

Федеральна Кредитова Кооператива СУМА

Це найкраще місце для
збереження ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Сертифікати (CD)*		Морґеджі	
2.79 % APY** На 2 роки (2.75% APR)		4.95 % 15 Year Balloon/ 30 Year Payout (4.9558% APR)	
Money Market		4.375	% 5 років плаваючий (5.7482% APR)
До \$49,000	1.52% APY** (1.50% APR)		
\$50,000 +	1.77% APY** (1.75% APR)		

* Звичайні CD з балансом понад \$100,000 отримують 0.15% бонус. ** Ставки виражають річний дохід у відсотках і можуть бути змінені без попередження.

Ви не знайдете кращого та безпечнішого місця для збереження Ваших заощаджень, ніж Кредитівка СУМА. Всі депозити застраховані Федеральною Адміністрацією Кредитних Спілок (NCUA) на суму до **\$250,000**.

Ми надаємо різноманітні фінансові послуги, а саме: звичайні ощадні рахунки, рахунки «мані маркет», **безкоштовні чекові рахунки, безкоштовний онлайн-бенкінг та електронна оплата рахунків (BillPay)**, прямі електронні депозити, CD-рахунки, Індивідуальні Пенсійні Рахунки (IRA), кредитні картки VISA з готівковими бонусами та багато інших.

Ми – частина нашої української громади, тому ми дбаємо про її добробут. Будь-ласка, завітайте до однієї з наших філій та переконайтесь у нашій корисності Вам на власному досвіді.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінґ Велі

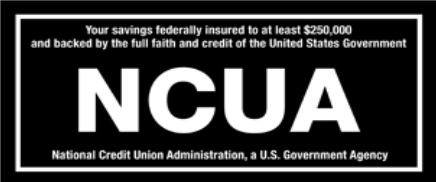
16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

Подорож у каторжні місця

Олександр Вівчарик

*Продовження.
Початок в чч. 7-15, 37-44*

**Після смерті Сталіна
в'язні стали вільними**

Коли батьки купили мені ковзани, я гордо пішов на міську ковзанку. Ця буденна нібито подія сталася взимку 1967 року і остаточно підвищила мій авторитет в очах ровесників. Ще раніше батьки придбали мені велосипеда! Тепер зі мною воліли дружити ті, хто його не мав. Вони мили мій велосипед від багнюки в калюжі і навіть дарували мені обгортки від цукерок, які ми називали „фантиками“. Наїздившись досхочу, я присів на лаву відпочити. І тут сталося таке, що запам'яталося на все життя. До тієї миті я ніколи не замислювався над тим, хто я є. Жінка, що сиділа неподалік і наглядала за онукою, голосно повідомила сусідці: „Ганяють тут песенята бандерівські. Мій чоловік врагов народа як худобу на роботу ганяв. А тепер дивись, як розперезалися, недобитки фашистські“.

Навколо було яскраво від світла і білого снігу, лунав голосний сміх. Та раптом усе потьмяніло: світла вже не вистачало, сміх друзів видався нещирим, а загорожа навколо ковзанки, як виявилось, не різнокольорова, а облуплена і брудно-сіра. Уперше в житті я збагнув, що належу до нижчої касті.

Мовчки стягнув ковзани, узув валянки і почувався з ковзанки. Мороз припікав. Я йшов містом, дивився на людей і намагався здогадатися, хто з них – свій, а хто – ні. Але вгадати не міг. Усі були однакові: у валянках, в шапках з опущеними вухами, в рукавицях, зішнуровані від холоду. По дорозі помітив, що в одному з будинків у вікні між шибками сидить наїжачений горобець. Скло було зверху розбите... Горобчик приречено дивився на мене і, здавалося, куняв. Та я розумів у чому річ: у пастці він замерзав. Мені вже траплялися замерзлі грудки цих непоказних птахів. Я проїнявся глибоким жалем до сіреньких прохачів, які, як і в'язні, мерзли у страшні морози на Півночі.

Батьки автора в Інті невдовзі після звільнення з табору (Олесь Вівчарик – у візочку).

Між шибками було дуже вузько. Довелося зняти пальто і засукати рукав. Обережно, щоб не порізатися, витягнув холодну птаху і поклав до кишені. Горобець почав жити у нас. Спав на настінному годиннику. Був веселим і гамірним. Інколи сідав батькові на голову, що його і смішило, і сердило водночас.

Навесні ми випустили горобця на волю у квартиру. Я дивився йому услід і на очі мені виступила сльоза.

Пройшли роки і одного разу я прочитав вірша відомого російського поета Ярослава Смелякова, який теж сидів у таборі і навіть працював на одній шахті з моїм батьком. Я згадав і свого горобця, і... образ. До речі, подібне моя дружина Надія пережила у Смілі після нашого одруження. У міліції, куди вона звернулася з приводу обміну паспорту, пильний міліціонер почав прискіпуватися, чому вона народилася в Інті. А тоді популярно їй пояснив, якими негідниками були її батьки – „вороги народу“. Дружина прийшла у сльозах. Звісно, я пішов до отого запопадливого яничара і повідомив його, що про нього думаю. А Я. Смеляков писав про те, як в Інті до них залетів вільний горобець, який приніс розраду і надію.

У 1957 році закінчилася 25-річне панування імперії таборів в Інті, де в таборах сиділи чи не найздібніші, розумні люди. Амнестія від 17 березня 1953 року вихлюпнула в Інті на волю велику кількість засуджених за побутовими статтями. Частина з них залишилася на шахтах і підприємствах селища. Станом

Руїна будинку, в якому жив в Інті хресний батько автора.

Іван Тодорів з Коломиї (зліва) у шахті Інти з напарником.

на 1 квітня 1953 року тільки на комбінаті „Інтавугілля“ працювали 12,216 в'язнів і 3,773 вільнонайманих. На через рік вільнонайманих було уже 4,270 осіб. З таборів з кожним днем звільнялося все більше в'язнів.

Наглядачі почали більше пити, дехто зганяв злість і розгубленість на в'язнях. Та інші часи неблаганно наближалися. Це відчули і в'язні, які почали активніше чинити опір адміністрації, масово відмовлятися від роботи. Згодом дещо послабшав режим.

В Інті тоді не було жодного метра асфальтного покриття доріг, усі вулиці і двори були встелені шахтною породою. Не було жодного приватного авто, на станції Інта не було двірця, а лише будиночок на три кімнатки. У місті ще майже не росли дерева. Нова поліклініка лише будувалася. Її приміщення зводили на самому краю міста. Далі була тундра, куди ходили по гриби і ягоди.

Після знаменитої доповіді Микити Хрущова на з'їзді партії у таборах почали працювати комісії зі звільнення в'язнів. І настав, нарешті, той день, якого чекали тисячі в'язнів: у січні 1957 року усі табори в Інті припинили своє існування. Очманілі від щастя люди вийшли на волю. Неповну, але все ж таки волю. Місто співало і танцювало.

В Інті відбував кару відважний летун, Герой Радянського Союзу Сергій Щириков з селища Якимівки на Запоріжжі. Він потрапив за колючі драти, тому що провідникові каральних органів Лаврентієві Берії сподобалася вродлива дружина героя, а той не змірився з залицаннями ката і був засуджений.

ру. Природа готувалася до полярної ночі. Куди подітися? Біля дороги брудний, похилений шинок потопав у диму дешевих цигарок, п'яному гаморі і лихослів'ї. І. Тодорів підсів до компанії підпилих. Коли він сказав, що не має де ночувати, один з них вигукнув: „Щось знайдемо!“

Щойно звільнені викинули різний непотріб з підвалу багатоповарового будинку і оселилися в ньому.

На волю вийшли порядні люди – українці, латвійці, литовці, естонці, росіяни, німці, поляки, євреї... Вийшли інженери, педагоги, лікарі, вчені, художники, скульптори, письменники, робітники, селяни. Серед них – Станіслав Бутрим, автор технології виробництва цегли з гірської породи, Петро Васюта, що став начальником будівельного управління, Сергій Дураков – досвідчений проектувальник, згодом головний інженер генерального плану Інти, Микола Саулов – відомий художник і скульптор, знаменитий футболіст Олександр Старостін, відомий кінорежисер Олександр Каплер, який сидів в одному таборі з „бандерівцем“ Іллею Вівчариком.

З ув'язнення звільнилися українці – поет і художник Микола Сарма-Соколовський, письменник Андрій Хименко (Химко), перекладач і майстер слова Григорій Кочур, козак з Криворіжжя Іван Тимченко, видатний винахідник Петро Албанський.

Звільнилися батьки мої і моєї дружини. Більшість з них були у віці 30-40 років. Кожний окремо і всі разом вони могли б підняти на своїх плечах величезну ношу корисних справ, але тисячам з них випала доля стати горою трупів. У душах людей, що звільнилися з цього страхіття, вийшли на свободу і залишилися жити в Інті, надовго зачавівся страх. Він трошив долі і сім'ї... Та й молоде місто ще довго зберігало свій табірний вигляд. Але паростки культури, посіяні в благодатний ґрунт нового покоління інтинців, збереглися. Їх можна і сьогодні побачити в обрисах окремих будівель і споруд, вулиць і майданів, у становленні особливого „інтинського характеру“ з його непокірністю, працьовитістю і доброзичливістю.

Зіпсовані владою...

Зустрічі і розмови з росіянами в Інті лише підтвердили те, що вони дуже засліплені офіційною пропагандою, і мало знають про своїх, як вони вважають, братів.

Інта – місто для України особливе. Воно постало на крові. І кров ця у дуже великій мірі українська. Українці його будували, прокладали до нього залізницю, копали шахти, добували у них вугілля. Зрештою, українці запліднили це місто своїм духом і надали йому характерних рис. Тут можна почути українську мову і побачити чисто українські обличчя, які відрізняються від чисто російських.

Коли наприкінці мого перебування в Інті закінчилися рублі, які я придбав у банку ще в Смілі, довелося міняти 20 доларів США, що я їх мав на всякий випадок. В Україні подібну акцію можна миттєво здійснити в безлічі банків і обмінних пунктів. В Інті я побачив лише відділення Ощадного банку Росії і Ухтбанку. Останнє трапилося першим. Я зайшов у темну тісну кімнатку. Крізь маленьке віконце на мене уважно дивилося миле личко. Простягнув дівчині купюру.

**Продовження
в наступних числах „Свободи“**

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Виставка творів Тетяни Яценків

ЧИКАГО. – В Українському Національному музеї 6 листопада відкривається виставка творів Тетяни Яценків, яка належить до покоління сучасних американських українських мистців. Вона народилася в Чикаго, в родині Омеляна та Анни Яценкових, які переїхали до Америки після

Другої світової війни, отримала ступінь бакалавра в Іллінойському технологічному інституті. За професією – архітектор, за покликанням – малярка. Працювати в техніці пастелі почала віднедавна, проте встигла виробити свій власний стиль, поєднуючи при цьому різні техніки. Теми її робіт

Тетяна Яценків. „Журавлі“. Пастель.

Тетяна Яценків. „Щоденна розмова“. Пастель.

Тетяна Яценків. „Любов мого життя“. Пастель.

„Табір Пташат“...

(Закінчення зі стор. 14)

ми фахівцями, знайомились з різними методиками раннього розвитку. Була також нагода заспівати пластові пісні при вогнику.

Про табір відгукнулися В. і О. Карпенки з Києва: „Було відчутне добре організаційне та педагогічне підготування пластунів до табору. Надзвичайно теплою та доброзичливою була атмосфера“. О. і О. Бурдюки з Рівного сказали: „Приємно відчувати, що організація, в якій працюєш довгі роки, виховуєш „чужих“ дітей, підтримує своїх виховниць, дбає за виховання їхніх дітей у пластовому дусі. Треба і надалі підтримувати такі проекти, бо з кожним роком сімейних старшопластунів-сеньйорів стає все більше“.

М. і М. Винницькі з Києва: „Насправді рідко трапляється нагода, щоб тато і мама разом мали стільки часу для своїх дітей. Часто все обмежується лише спіль-

ними вечорами, спільними молитвами і спільним походом до церкви по неділях. Решта часу проходить якимось похапцем. Тому цей якісний цілодобовий час з родиною був надзвичайним дарунком для нас. Наш тато каже, що у ці дні „відновив знайомство і навіть подружився з власними дітьми“.

Я. і Б. Яцуни з Києва: „До участі в таборі зголосилося понад 100 осіб, яких було неможливо прийняти, тому підібрали тих, хто прагнув активно долучитися до проведення програми табору, сім'ї пластунів, сім'ї з двома і більше дітьми та сім'ї з центральної і східної України, для яких табір був також нагодою для українізації їхніх родин, можливістю відкрити своїм маленьким дітям красу української культури.“

Очевидно, що в Україні вже тепер є потреба організувати декілька таких таборів, щоб більше молодих сімей могли взяти в них участь та з раннього віку виховувати своїх дітей на пластових традиціях“.

Тетяна Яценків. „Автопортрет“. Пастель.

також різні, вимальовуються відповідно до настрою.

Малярка вдосконалює майстерність, навчаючись на курсах мистецьких шкіл. Вона належить до спілок мистців пастелі кількох штатів. Брала участь у групових виставках у штатах Мериленд, Висконсин, Мишиген, Луїзіана, Тексас, Нью-Мексико. Персональна виставка Т. Яценків відбулася у липні в міській бібліотеці міста Норсбрук. В музеї виставляють-

ся вперше. На основі престижного конкурсу, проведеного у квітні журналом пастелістів Америки, її робота увійшла до списку 100 найкращих пастельних творів.

Талант передався їй у спадок від мами, яка дуже гарно малювала. Т. Яценків зберігає мамині малюнки, як найдорожчий скарб. Вуйко Іван Варцаба також був малярем і мав вплив на майбутнє дівчини. Т. Яценків з приємністю згадує своїх перших вчителів малювання Зінченка та Оксану Теодорович. Заохочувала приятельку малювати Маруся Щербанюк-Сосенко. За її підказкою пройшла кількаденний курс пастелі.

Своєю українською моделю обрала дитинство та український танець. Цим композиціям притаманна ліричність. Реальні у житті і незвичайні у картинах її квіти, які змушують на хвилину зупинитися. Витончені за настроєм, ніжні і добросердні образи чотириногих друзів. Найпершими шанувальниками її творів є чоловік Данієл Гювел та син Роман.

Виставку триватиме до 29 листопада.

Марія Климчак

Марія Бурмака виступатиме на Пластовому святі у Дітройті

ДІТРОЙТ. — Народна артистка України Марія Бурмака, виступатиме 14 листопада на бенкеті з нагоди 60-ліття пластової станиці в Дітройті.

М. Бурмака народилася в Харкові, студіювала філологію в Харківському університеті ім. Василя Каразіна. Українські поезії, фолкльор та сучасні твори впливали на музику та слова її пісень. В 1989 році М. Бурмака виграла срібну нагороду на фестивалі „Червона Рута“ в Чернівцях та стала лавреатом в жанрі авторської пісні. Вона продовжує створювати популярні пісні про надію, життя та любов, якими висловлює думки та почуття під час відродження українського народу та країни в новому тисячолітті.

В 2004 році, під час Помаранчевої революції на Майдані Незалежності в Києві, люди співали слова пісні М. Бурмаки „Ми ідемо“. М. Бурмака виступала на різних фестивалях та концертах в Україні та в різних країнах світу. Недавно вона видала новий музичний альбом, який включає нову версію її популярної пісні „Не бійся жити“, яку співають пластуни на таборах.

Музика М. Бурмаки клясифікована як „Етно-рок“ і є популярною в Україні та у світі. Її яскравий голос повний глибокого почуття та гордості за український народ. Вона співає про свій народ та його політичний стан. Вона знайома з Пластом в Україні, а в Дітройті буде співати з акустичною гітарою при пластовій ватрі на сцені.

Пластова станиця в Дітройті заснована 6 серпня 1949 року, одна з перших в США. Станиця купила будинок в 1951 році та оселю

Народна артистка України Марія Бурмака.

„Зелений Яр“ в 1954 році. Пластуни збираються на сходинах в будівлі та таборують у „Зеленому Ярі“ вже протягом 60 років. Інформації про Пласт в США можна отримати з вебсторінки www.plastusa.org.

Цього року пластова станиця в Дітройті святкує своє 60-річчя і з цієї нагоди запрошує пластунів, які належать або колись належали до станиці, та всю українську громаду на бенкет і концерт та вечірку-забаву.

Про придбання квитків на бенкет і концерт просимо скотактуватися з Мартою Татарською на число телефону (586) 558-8904.

Ірина Стадник

Щоб розмістити рекламу у „Свободі“ телефонуйте на 973-292-9800, дод. 3040

Ощаджувати і позичати
Найкраще в Кредитівці
Самопоміч - Нью Йорк.

Чи Ви вже стали
членом нашої Кредитівки?

Завжди конфіденційна, професійна та ввічлива обслуга.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

На службі членам та українській громаді від 1951 року!

ГОЛОВНЕ БЮРО:

108 Second Avenue New York, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

КЕРГОНКСОН:

6325 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938 Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave. Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393 Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31 Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506 Fax: 718 626-0458

ЛІНДИНГІРСТ:

225 N. 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990 Fax: 631 867-5989

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно:
1-888-SELFREL (1-888-735-3735)

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by
the full faith and credit of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

www.selfreliance.ny.org

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Листопад 2009 року, ч. 111

Українські політичні партії діаспори

Під час Другої світової війни близько 2 млн. осіб української молоді примусово були вивезені на працю до Німеччини. Багато українських родин, що не хотіли залишитися під комуністичною окупацією, емігрували на Захід і під кінець війни опинилися в Чехії, Словаччині, Австрії, Німеччині та Франції. Коли скінчилася війна, усіх тих, що до 1939 року жили в СРСР, мали силою повернути назад. У це число входили всі українці зі східних областей України. Українці ж, що до 1939 року були під Польщею, тобто зі західних областей України, з Галичини, примусовій репатріації не підлягали.

До людей зі східних областей українські партії з західної України, з Галичини, що опинилися на Заході, та стара еміграція, яка залишила Україну після Першої світової війни, підходили з деяким упередженням. Тому, щоб частково заопікуватися людьми, яких тоді називали „східняками“, постало кілька нових партій.

В 1948 році в Німеччині було відновлено український політичний центр – Українську Національну Рад (УНР), яка мала об'єднувати всі українські партії діаспори: новостворені партії Галичини й часів Першої світової війни.

Перед проголошенням незалежності України було 11 українських партій в діаспорі. До найстарших партій зараховуємо соціалістичні партії, які мали майже тотожні назви: Українська соціалістична партія і Організація українських соціалістів. Це залишки старих партій, які в Першу світову війну мали вирішальне слово у створенні української держави. Український

національно-державний союз (УНДС) – партія людей, які були у війську Симона Петлюри, або сини й дочки емігрантів часів Першої світової війни.

В роки Першої світової війни короткий час на чолі української держави був гетьман Павло Скоропадський. У 1920 році, вже на еміграції, керівники гетьманського руху створили Український союз хліборобів-державників. Творцем і духовним провідником монархічного руху був історик Вячеслав Липинський. Їх називали гетьманцями.

1929 року на еміграції було створено з членів безпартійної Української Військової Організації, яку очолював полковник Євген Коновалець, керівник Українських Січових Стрільців та інших національних організацій, Організацію Українських Націоналістів (ОУН). До 1938 року її очолював Є. Коновалець, а пізніше – Андрій Мельник. В 1930-их роках ОУН в Галичині та еміграції була найактивнішою політичною силою.

В 1940 році в ОУН стався розкол на ґрунті тактичних, психологічних та персональних розбіжностей. Постало дві організації ОУН – мельниківці та бандерівці. Перших очолював А. Мельник, а других – Степан Бандера. Пізніше в ОУН С. Бандери стався розкол. Створилася ще третя партія з тією самою назвою лише з додатком „з“ – ОУНз (за кордоном), або як її називали – партією двійкарів.

Українське національно-демократичне об'єднання (УНДО), партія Галичини з 1925 року, була фактичним продовжувачем Української національно-демократичної партії, яка існувала

там ще перед Першою світовою війною. ОУН в Галичині була нелегальною партією й ставила опір польській владі. УНДО, яке було легальною партією Галичини, займала протилежне становище. Воно старалося легально робити всі заходи, щоб уряд Польщі дав ширшу автономію українцям в шкільництві та кооперативному русі. Під час Другої світової війни, коли німецьке військо окупувало Польщу, УНДО самоліквідувалось і щойно 1947 року відновило свою діяльність.

Щоб заопікуватися людьми з східних областей України, засновано Українську революційно-демократичну партію (УРДП). Їх, як і увесь народ під советами, вважали скомунізованими, зросійщеними, національно несвідомими і взагалі неповноцінними. Щоб згуртувати довколо себе ідейних людей та стати відомими ширшому загалові людей, УРДП розпочала видавати журнал „Наша боротьба“ та газету „Українські вісті“ в Новому Ульмі, в Німеччині. Щоб захистити людей від примусової репатріації на „родину“ Іван Багрянний написав памфлет „Чого я не хочу вертатися до СРСР“, який був перекладений на кілька мов і розповсюджений між впливовими людьми США, Англії, Канади та інших держав.

Іншою партією вихідців з східних земель України був Союз земель соборної України – Селянська партія, яку довгий час очолював Володимир Доленко. Окрім вище згаданих партій, було ще кілька нечисленних партій чи політичних груп, як приміром Селянська партія, Спілка визволення України (СВУ) та ін. Всі українські партії були поштовхом до громадського життя, і їх можна було поділити на чотири політичні табори: націоналістичний, соціалістичний, демократично-республіканський та монархічно-гетьманський.

Всі ці табори мали одну спільну мету – допомогати Україні стати незалежною державою. Одні з партій мали великі амбіції керувати політичним життям в діаспорі й в Україні, інші мали менші амбіції – бути лише допоміжною силою й амбасадорами за межами України до часу, коли Україна стане цілком незалежною державою. Деякі партії входили до екзильного уряду УНР, інші його поборювали. Але пройшов час – і більшість партій діаспори припинила своє існування, бо значне число їх членів відійшло в потойбічний світ, інші не бачили потреби бути партією, коли Україна є вже незалежною державою, а ще інші перенесли свою діяльність в Україну.

В Україні 15 липня зареєстровано 172-гу політичну партію й між ними – понад 15 націоналістичних партій.

Олексій Коновал

Щиро дякуємо за підтримку!

Від часу появи останнього числа сторінки Фундації прислали пожертви такі особи: 1,170 дол. – **Леонід Мостович** (з них по 500 дол. журналові „Березіль“ в Харкові та на закінчення будови Центру молоді в Миргороді на Полтавщині); 1,000 дол. – **Галина й Олексій Воскобійники**; 150 дол. – **Петро Китасти** (з них 100 дол. для „Літературної України“ та 50 дол. для журналу „Бористен“); 125 дол. – **Галина Кохановська**; по 100 дол. – **Маруся і Федір Гайові** на видання книги про Голодомор 1933 року в Україні, **Діна і Борис Шерстюки** та **Любомира Мичковська** в 12-ту болючу річницю відходу у вічність св. п. Мирослава Мичковського; 75 дол. – **Михайло Коргун**; 30 дол. – **Зіновій Квіт**; 25 дол. – **Уляна Антоненко** та 10 дол. – **Павло Пундій**.

На видання книги „350-річчя Конотопської битви“ склали пожертви: 100 дол. – **Микола Світуха** в пам'ять Ігнатія і Павліни Світухів; по 50 дол. – **Петро Величко, Микола Дупляк та Марія Зарицька**; 50 дол. – Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й просить українську громаду підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати навчальним закладам, виданню книг та пресі України, щоб Україна якнайшвидше стала українською.

З привітання часописові „Універсум“

Часописові „Універсум“ виповнилося 15 років. Це видання має на меті інформувати світ про найважливіші теми сьогодення в галузях політології, футурології, економіки, інших наук та культури. Читаючи журнал „Універсум“, радію і вболіваю з приводу того, про що довідаюся з його сторінок.

Я вважаю журнал „Універсум“ унікальним прикладом національної спрямованості та високоінтелектуального змісту.

Висловлюю свою шану і подяку за багатоглибинний журнал „Універсум“ і бажаю ще на 15, а то й більше років витривалості, бажання і надхнення та кращих умов для видання журналу „Універсум“!

Від управи Товариства сприяння піднесенню та поширенню української культури в Німеччині з осідком в Мюнхені

Іван Бобин

Журнал „Універсум, який редагує представник Фундації ім. Івана Багряного в Львові Олег Романчук можна передплати в США, надіславши на адресу Фундації 50 дол.

Яким має бути президент України

Українське суспільство напередодні виборів президента фактично опинилося в стані невизначеності – необхідності прийняття правильного рішення за дефіциту об'єктивної інформації, її зумисному спотворенні.

Вибори президента стануть величезним театром спекуляцій на суспільних настроях. А тим часом уже зараз фактично йде цілеспрямована, хоча й офіційно не оголошена, війна проти української мови і української культури взагалі.

Накинута і підігріта політиками Росії проблема розмовності стала інструментом рвотування суспільства і розкручування політичних спекуляцій з метою відволікання уваги, волі і сили народу від нагальної конструктивної роботи.

Під загрозою цілковитого знищення опинилась українська преса, книгодрукування, кінематографія, обкладені безглуздо-непомірними податками. Більшість засобів масової інформації (і не тільки ті, котрі делеговані з Москви) в українському інформаційному просторі фактично працюють проти державницької ідеї та національної безпеки.

Тим часом цей простір при поту-

ранні нинішніх державних чинників катастрофічно звужується та передається в чужі руки – байдужі або й ворожі.

Національна гідність стоїть вище поділу на лівих і правих. Національна гідність – це, насамперед, національна самоповага. Ми і тільки ми, громадяни України, повинні говорити від імені своєї нації і держави та творити її майбутнє.

Ми прагнемо президента, який втілював би гідність і державну волю українського народу. Українська громадськість повинна чітко усвідомити, що президентом вона має обрати людину, яка творить навколо себе оточення гідних і відповідальних професіоналів, для яких інтереси держави, її національно-духовні цінності були б пріоритетними.

Ми розуміємо, що в скрутні часи тяжко залишатися спокійним і розважливим. Але надто важливий вибір вимагає відкинути все емоції, зібрати воедино всю нашу волю і бути розважливими і далекоглядними.

Олег Романчук,
шеф-редактор журналу „Універсум“,
Львів

Дописи і листи до сторінки
Фундації ім. Івана Багряного
просимо посилати
на адресу:
Bahriany Foundation, 811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights, IL 60005 USA
Сторінку редагує Олексій Коновал

Пісенний дарунок з Закарпаття

НЮ-ЙОРК. – На початку жовтня перед українською громадою Філадельфії і Нью-Йорку виступила з авторськими концертами українка з Мукачева Мар'яна Лиховид.

Молода самобутня композиторка, поетка, піяністка, співачка вже добре відома в Україні, її пісні і камерно-інструментальні твори постійно звучать у програмах всеукраїнського та обласного радіо і телебачення, а також в репертуарах талановитих виконавців карпатського краю. Двічі молода авторка і виконавиця була відзначена званням лауреата Міжнародного конкурсу „Карпатський едельвайс“ (Ужгород).

Як музикознавець, випускниця Львівської консерваторії, М. Лиховид працює викладачем Мукачівського університету і водночас навчається в аспірантурі Київського педагогічного університету ім. Михайла Драгоманова. Вона вже випустила три пісенних компакт-диски – „Я – пісня“,

„Музика почуттів“ і „Я подарую тобі цілий світ“. Третій диск з 18 піснями вийшов у Нью-Йорку, і згадані творчі зустрічі-концерти були, властиво, презентацією нового альбому авторки і виконавиці.

Нью-йоркська україномовна газета, „Національна трибуна“ в репортажі „Душа бринить пісенною струною“ відзначила, що у випадку М. Лиховид „ця життєдайна властивість жіночого ества – дарувати людям світлу, теплу, позитивну енергію серця через музику і поезію – є особливим покликанням, вродженням, рідкісним дарунком долі“.

Зустрічі з цікавою творчою особистістю, якою є М. Лиховид, були організовані 127-им відділом Союзу Українок Америки у Нью-Йорку (голова – Світлана Махно), 128-им відділом США в Філадельфії (голова – Дана Білецька), Філадельфійською окружною управою США (голова

– Христина Їжак), Нью-йоркською окружною управою США (імпрезова референтка – Лаврентія Туркевич) та вокальним ансамблем „Українська родина“ під керівництвом Оксани Лиховид.

В Українському культурно-освітньому центрі (Дженкінтаун, Пенсильванія) програму відкрили дві голови відділів США – С. Махно і Д. Білецька. Шанувальники пісенного мистецтва тепло сприйняли різноманітні за настроями пісні М. Лиховид, в яких – і світ глибоких людських почуттів, і філософія життя, і любов до свого краю та рідного міста, і оспівування краси природи.

С. Махно була ведучою програми і дуже виразно та майстерно декламувала вірші молодої авторки. Далі слово було надане О. Лиховид, яка поділилася з присутніми спогадами про методику виховання всебічно обдарованих дітей – підкресливши головну роль української народної пісні, яка формує голос, слух, світобачення, характер і морально-естетичні засади.

Як приклад, мама і донька проілюстрували цю тезу спільним виконанням пісні „Ой, чий то кінь стоїть“, запросивши до тенорової партії у цьому імпрізовізованому тріо присутнього в залі Заслуженого діяча мистецтв України, диригента хору „Аколада“ Богдана Генгала. Багато хто в залі залюбки підспівував.

Далі вокальний ансамбль „Українська родина“ виконав кілька ліричних і жартівливих пісень.

Зворушені слухачі дуже тепло сприйняли виступ гості з України – привітали її гарячими оплесками, і китицями квітів. Успішно пройшов і концерт в Нью-Йорку у залі Державницького фронту. На стендах були розміщені світліни, дипломи, публікації в пресі, афіші, подяки, які ілюстрували творчий шлях і досягнення М. Лиховид. У програмі прозвучали також її твори для фортепіану у авторському виконанні, а С. Махно з притаманною їй емоційністю декламувала ліричні вірші М. Лиховид.

У концерті виступила гостя програми – відома співачка Вероніка Канінська, яка виконала пісню О. Лиховид „Срібна земля“ в дуєті з авторкою, а також подарувала присутнім знамените львівське танго „Стрийський парк“.

Народження нового пісенного альбому „Я подарую тобі цілий світ“ мукачівської авторки і виконавиці відбулось завдяки творчій співпраці з відомим композитором, аранжувальником, звукооператором, саксофоністом, Заслуженим працівником культури України Олександром Ухачем (Ужгород). А відомий композитор, аранжувальник, творчий директор студії „Сузір'я“ з Нью-Йорку Сергій Душенковський професійно здійснив запис нового диску.

На особливу подяку заслужив майстер комп'ютерного дизайну, фотохудожник та журналіст Степан Слуцький з Нью-Йорку за мистецьке оформлення обкладинки диску.

М. Лиховид, повертаючись додому в Україну, назавжди збереже враження від Нью-Йорку, тепло дружніх зустрічей з українською громадою. Це, поза сумнівами, надихне її на нові пісні.

Мар'яна Лиховид (посередині, з квітами) серед учасників зустрічі-концерту в Нью-Йорку.

Фото: Степан Слуцький

Ірина Прокопів

DNIPRO
26499 Ryan Rd.
Warren, MI 48091
(586)759-6563

**АВІАКВИТКИ
В УКРАЇНУ**

Standard Food Packages

Картки
Телефонічні
до України
за \$10.
за 100 хвилин
безкоштовного
з'єднання

**ПРОДУКТОВІ
ПАЧКИ**

Пачки в країни
Балтії, Польщу,
Росію, Білорусь,
Молдову, Чехію
і Словаччину

Перепишемо
відеокасети з
Європейської на
Американську
систему і навпаки

**ВІЗИ І ЗАПРОШЕННЯ
до УКРАЇНИ**

**Ukrainian
Gift Shop**
11758 Mitchell
Hamtramck, MI 48212

2200 Route 10 West, Suite 104
Parsippany, NJ 07054
(973)538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973)538-3888
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку
Існують певні обмеження.

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літoviще.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україні: **ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ**

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$800 - \$17
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$900 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1000 - \$20
\$400 - \$12		

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.
• **Додаткова оплата за доставку**

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок
„Родинний“ з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф.,
гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф.,
салати – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф.,
кава в зерні – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$ 99 за 51 ф.

Додаткова оплата за доставку. Телефонуйте за докладнішими інформаціями.
Тел.: 1-888-PAKUNOK (725-8665) • (973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

СПОРТ

Ще одна перемога „Чорноморської Січі“

„Чорноморська Січ“ – „Бендер“, Моріс Кавнті – 4:0

ЮНІОН, Нью-Джерзі. – Після двотижневої перерви через дощові зливи, 1 листопада перша дружина „Ч. Січі“ провела чергові змагання у себе на площі Керсі за Чашу стейту Нью-Джерзі.

Поединок „січовики“ провели на вищому рівні і здобули заслужену, високу перемогу – 4:0. Вже від перших хвилин українські футболісти перейняли ініціативу і швидко, на третій хвилині, закінчили голевим, що його здобув провідний снайпер нападу Данило Левицький з подання Тараса О’Конела.

Після цього голя суперники провели кілька контратак, однак, лінія захисту „січовиків“ – Петро Касіяненко, Андрій Панас, Марко Витвицький та Андрій Кудрик – вдало ліквідувала напади гостей. На 20-ій хвилині „січовики“ провели чергову акцію на ворота суперника, яку вдало закінчив голевим граючий тренер А. Панас, встановивши вислід першої половини – 2:0.

Після перерви рівень гри не змінився, господарі продовжували проводити швидкі атаки на ворота гостей, примушуючи їх оборону і воро-

таря важко попрацювати. Спорадичні рейди гостей в напрямі воріт „Ч. Січі“ не принесли бажаного успіху. В свою чергу, господарі зуміли подвоїти рахунок після того, як Лесик Миськів на 79-ій хвилині здобув свого першого голя сезону, а відтак за кілька хвилин П. Касіяненко встановив вислід зустрічі – 4:0.

Були це шості змагання сезону і п’ята перемога. Одні змагання „січовики“ закінчили внічию.

Склад дружини: Олександр МекДоналд, М. Витвицький, А. Панас, А. Кудрик, П. Касіяненко, Микола Куцина, Степан Колодій, Антін Данес, Т. О’Конел, Д. Левицький, Дмитро Терещук, Л. Миськів, Марко Гординський, Роман Табачук. Провідник – Микола Гординський, тренери – А. Панас і Гриць Сергіїв.

„Ч. Січ“ має змагання 8 листопада на виїзді з клубом „Іоу Сакер“, 13 листопада у себе на площі Керсі з „Айкон Вайт“. На „січовиків“ чекають два відкладені змагання з дружиною „Гантердон“ на виїзді та „Джермен-Амерікен Кікерс“ у себе вдома.

Омелян Твардовський

Спорт в Україні: на футбол – у масках

КИЇВ. – Міністер у справах сім’ї, молоді та спорту Юрій Павленко 3 листопада прояснив ситуацію щодо того, як введення в Україні карантину у зв’язку з епідемією „свинячої грипи“ може відбитися на проведенні змагань Ліги чемпіонів між київським „Динамо“ та італійським „Інтером“, а також поєдинку плей-оф відбіркового циклу ЧС-2010

Україна – Греція в Донецьку 18 листопада.

Обидві гри мають відбутися в тих містах, де не оголошено карантину – у Києві та Донецьку“.

Ю. Павленко не виключив, що перед початком гри „Динамо“ – „Інтер“ біля входу на стадіон вболівальникам видаватимуть захисні маски. („Кореспондент“)

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036

(908) 925-0717

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ мінімум 10 фунтів	ЛІТАКОМ 2-3 тижні мін. 10 фунтів	ДОЛЯРИ Пересилка і доставка	ЕЛЕКТРОНІКА 220 V
--	---	--	--

15 років в бізнесі чесною і добросовісною працею.
Полагоджуємо митні справи.
У зв’язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словачії.
Підбираємо пакки з дому безкоштовно.
Пересилка пакоч через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Toll Free 1-800-965-7262

DNIPRO CO.

•Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
•Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ 645 W. 1st Ave. Tel.: (908) 241-2190 (888) 336-4776	CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave Tel.: (973) 916-1543	PHILADELPHIA, PA 1916 Welsh Rd., Unit 3 Tel.: (215) 969-4986 (215) 728-6040
---	--	---

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

Presents

Stefania Dovhan
soprano

In honor of her New York City Opera debut as Donna Anna in the new production of *Don Giovanni*, Ms. Dovhan will perform.

Sunday November 15, 2009 at 4 p.m.

Arias by Mozart, Gounod, Puccini, Charpentier, Verdi and Catalani

"...a radiant new soprano"
"Dovhan is a remarkable discovery"
"a spectacular soprano"
"a stupendous singing actress"
"...gorgeous voice and a sure dramatic sense."
"...a wonder"
"she is an operatic dream"
"She conveyed all the lushness and suaveness of the hit tune ("Depuis le Jour") as if she had been singing it all her life."

www.stefaniadovhan.com

Tickets: \$30, UIA members and seniors \$25, students \$20.

UIA Ukrainian Institute of America
2 East 79th Street (corner Fifth Avenue) New York City
212-286-8860 WWW.ukrainianinstitute.org

ПОВІДОМЛЕННЯ

10 Річні загальні збори

Товариства Допомоги Сиротам в Україні

Відбудуться

в суботу, 14 листопада 2009 р.
від год. 4 до 6 по пол.

в Ukrainian American Cultural Center
60 N. Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981

Присутні матимуть чудову нагоду заізнатися з діяльністю та плянами цієї організації на майбутнє. На зборах звітуватимуть: голова, касир, секретар (реєстратор) та голова Ради директорів.

Опісля – запити від гостей.

THE DENTAL CARE
Sofia Milman, D. M.D.
Dental Medicine

4597 Route 27, Kingston, NJ 08528
поруч ресторану „Charly Brown“.

Тел.: 609-921-6773
Факс: 609-921-6774

• Косметичне відбілювання зубів
• Коронки і мости
• Лікування рут каналів
• Білі косметичні пломби
• Повні і частинні протези
• Спеціальне покриття зубів у дітей, яке запобігає творенню дірок.
• Приймаємо „Emergency“.

NEW PATIENT SPECIAL
\$49
Exam and X-Rays
\$99 value

NEW PATIENT SPECIAL
\$49
Cleaning
\$99 value

\$200 off
Complete Set Of Dentures
value of \$1499 per unit

Розмовляємо українською, російською і польською мовами.
Приймаємо по суботам.

Світлій пам'яті Люсі Самбірської

ЧИКАГО. – У соборі свв. Володимира і Ольги 9 жовтня родина та приятелі попрощалися з св. п. Люсею Самбірською. Її син Юрій Самбірський подякував за слова співчуття, молитви і квіти, зокрема за похоронні відправи – о.-митратові Іванові Кротцеві, оо. Ігореві Кошикові, Олегові Кривокульському, дякові Христі Косач. Сповненням глибокої пошани було прощальне слово о. І. Кротця, який роками був для Л. Самбірської духовником. Родина подякувала Іванні Горчинській за довголітнє приятельство та слово-прощання, виголошене під час Панахиди в похоронному домі Музики.

4 жовтня відійшла у кращі світи велика творча особистість, що відіграла важливу роль в житті української діаспори. Завжди усміхнена, невтомна у праці, щира і відкрита, вона залишила по собі сади добрих справ. Як радіожурналіст, разом зі своїм чоловіком, св. п. д-ром Степаном Самбірським, від 1949 року і щонеділі вона вела радіо-

огодину українського мовлення. Більш як 45 років радіохвилі доносили вісті рідною мовою слухачам. І коли осінь зайшла до їх літньої господи, вони, не вагаючись, передали радіо новоприбулим емігрантам Михайлові і Марії Климчакам.

У ці дні скорбота сколихнула душі усіх, хто знав Л. Самбірську. Хоч її життєва стежка повернула на дев'ятий десяток, і тяжка недуга роками точила серце, до останнього не йняли віри, що така людина може піти від нас.

Ангелина Самбірська народилася 21 лютого 1923 року на Волині, в селі Малі Доростай, коло Млинова. В родині о. Терентія Шиманова було четверо дітей, вона була наймолодшою. Дитинство минуло на приходстві у Млинові, навчання в гімназії розпочала у Дубному. В Холмі здала матуру, мріяла про університет, але війна інакше розпорядилася її поколінням.

Вигнанці опинилися в Австрії, де у Зальцбургу Л. Самбірська зустріла судженого. 5 квітня 1949 року вони переїхали до Чикаго. Він

почав викладати в американському коледжі, вона поєднувала працю на фабриці з вихованням синів та приготуванням їжі в веденням „радіо-авдицій”. Знаходила час на працю в 22-му відділі Союзу Українок Америки, у який вступила у 1954 році, очоливши культурно-освітню референтуру. Впродовж двох років була головою відділу, належала до Крайової управи СУА.

З першим промінцем волі в Україні з чоловіком подалися у Львів, а звідти – на Волинь, туди, де засіяно в душу здорові зерна християнських чеснот. Після повернення летіли з України листи-подяки щедрим меценатам за стипендії студентам журналістики Львівського університету, за книжки, відіслані у сільські бібліотеки та дарунки в дитячі будинки.

Ми були знайомі від 1993 року. Одного липневого дня я у пошуках праці зателефонувала на радіо. І зовсім чужі люди вислухали мене і запросили до себе. Ми з чоловіком отримали тимчасову працю ведучих радіопрограм Самбірських, яка триває 16-ий рік.

Невблаганна смерть забрала молодим її сина, розлучила з

Св. п. Ангелина Самбірська

чоловіком.

Її світла постать, незабутній голос назавжди залишаться в пам'яті вдячних слухачів. Поховали св. п. Л. Самбірську на цвинтарі св. о. Миколая.

Марія Климчак,
Чикаго

Помер св. п. інж. Володимир Кізіма

19 червня упокоївся в Бозі, проживши 84 роки, наш незабутній колега і приятель, заслужений громадський діяч – зокрема у спорті і Пласті, член пластової станиці Дітройту та Пластового куреня сеньйорів „Чорноморці”, член спортивного клубу „Черник”, ветеран американської армії, ревний український патріот св. п. інж. Володимир Кізіма.

Панахиду відправив 22 червня о. Маріо Дацишин, парох парафії св. Йосафата у Ворені, Мишиген, в каплиці похоронного заведення Свансон-Бугай. Похоронні відправи відбулися 23 червня в церкві св. Йосафата, які також відправив о. М. Дацишин. Урна з прахом св. п. В. Кізими буде перевезена і похоронена в Україні.

У прощальному слові на Панахиді о. М. Дацишин нагадав, що земне життя не є остаточною ціллю життя людини, а лише шляхом, підготуванням і нагодою заслужити собі на вічне життя з Богом, в мирі і любові. І хоча кожне прощання є болючим, треба все доручити Небесній Матері Божій і нашим молитвам, а вона всіх потішить. Під час Панахиди співав хор церкви св. Йосафата, яким провадив Стефан Феденко.

Після Панахиди члени відділу ч. 101 Українських Американських Ветеранів провели перед домовиною покійного військовий прощальний церемоніал з презентацією американського і українського прапорів та особистим салютом кожного ветерана – члена відділу та представників Першої Дивізії Української Національної Армії. Командир відділу підполковник Олег Цеплий в своєму прощальному слові висловив глибокий жаль всіх членів відділу з приводу втрати одного з заслужених побратимів.

Слово мав Любомир Гевко від Пластової станиці в Дітройті та від куреня пластунов сеньйорів „Чорноморці”, членом якого був покійний. „З відходом В. Кізими пластуни втратили не тільки вартісного і працюючого члена, широко українського патріота і провідника молодіжних занять з пластування і спорту, але також людину добру, товариську, готову допомогти іншим у потребі”, – сказав він, подав короткий життєпис покійного та поклав в домовину пластову „Чорноморську” хустку і беретку.

Поминки, які відбулися в Українському культурному центрі, відкрив о. М. Дацишин молитвою за упокій душі В. Кізими.

Виступили приятелі і члени родини покійного: від Українського спортивного товариства „Черник” Михайло Шумило, курінний пластового куреня „Чорноморці” д-р Яромир Оришкевич, довголітній приятель Ярослав Сливка.

Родина одержала листовне співчуття від Мирона Наваринського з Флориди, який ходив разом з В. Кізімою до школи в Бережанах.

Подяку присутнім за співчуття, меморіальні пожертви та участь в похороні висловили доньки Леся і Таня, а син Олег рядками віршів висловив свої спогади про батька.

Пожертви, складені присутніми, були переслані, згідно з бажанням родини, на спортивний клуб „Черник”, церкву св. Йосафата, і Пласт (Фонд допомоги розвитку морського пластування „Фодоромп”).

В. Кізіма народився 3 січня 1925 року в Бережанах, в сім'ї Михайла і Михайлини Кізімів. Мав сестру Любу, яка проживає в північній Франції. Батько його займався будівництвом і їздив по Галичині, будуючи церкви. В 1941 році, коли німці прийшли в Україну і забирали молодих людей на працю або до війська, 16-літнього гімназиста забрали до війська, а родина Кізімів незабаром виїхала на Захід і опинилася в Німеччині.

Після війни В. Кізіма відшукав батьків, і родина поїхала до Тунісу, а відтак, разом з іншими переселенцями, – до Америки.

Св. п. Володимир Кізіма

В Дітройті В. Кізіма був покликаний до війська під час Корейської війни. Повернувшись, як американський вояк-ветеран, закінчив студії і працював інженером аж до емеритури.

В. Кізіма був батьком Мотрії, Олега, Лесі і Тані, яких дуже любив і допоміг вивчитися на професійних осіб. Дочекався також семеро внуків.

Пластуни і пластунки Станиці Дітройті, як рівнож пластуни-чорноморці висловили рідним глибоке і сердечне співчуття.

Любомир Гевко

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

Висилаючи посмертні оголошення,
просимо подавати числа своїх телефонів.

Оголошення можуть бути оплачені
кредитовими картками:

VISA, MASTER CARD або AMERICAN EXPRESS

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи” спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Редакція

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager

NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

зі смутком повідомляє членів
Головного Уряду, членів 245 Відділу
та всю українську громаду, що 22 жовтня 2009 р.
відійшов у вічність секретар 245 Відділу, який
займав цю посаду протягом 44 років.

СВ. П.
МИХАЙЛО МАРТИНЕНКО
20 серпня 1924 р. – 22 жовтня 2009 р.

Михайло Мартиненко віддано підтримував УНСоюз.
Його відданість Українському Народному Союзові
залишиться в пам'яті союзовців назавжди.

Екзекутивний Комітет та все членство УНС
висловлюють щирі співчуття
дочці Александрі і синові Михайлові мол. з родинами,
кузинці Євгенії Наливайко та всім рідним Михайла Мартиненка.

Вічна Йому пам'ять!

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

ПОДЯКА

В ПЕРШУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
3 листопада 2008 року,
по тяжкій недузі, з волі Всевишнього,
відійшов у вічність на 66 році життя
наш найдорожчий
Син, Брат, Муж і Батько

СВ. П.
др. Ярема Григорій Келебай
професор McGill Університету у Монтреалі,
народжений в Рожнятові, Івано-Франківської обл., Західня Україна,
12 лютого 1943 року.

Похорон відбувся 6 листопада на місцевому цвинтарі “Кот де Нейж”
біля свого покійного батька.

Щиро дякуємо усім, особливо Всечеснішому о. Володимирові Віттові
за відслуження Панахид, переведення похоронних відправ та глибоке
духовне, приятельське слово у церкві.

Щиросердечне та вдячне “Спасибі” хорів за молитовний спів під час
Панахиди і похоронного чину під проводом Марійки Чолій.

Щира подяка усім, хто словесно, листовно чи телефонічно вислов-
лювали співчуття. Людям близького та далекого віддалення за чудові
квіти та зложення у пам'ять щедрої пожертви в сумі 8 тисяч 834 долари
на Шевченківську Фундацію, за всі вияви пошани і віддання останньої
прислуги покійному.

Найщирішу подяку складаємо голові церковного комітету Евстахію
Палінському та членам парафії св. Василя Великого за велику і щедрю
поміч в цей тяжкий і болісний час, Лізі Католицьких Жінок при парафії
під проводом Тереси і Стефана Чурмів та Ірині Повідайко за пригото-
влений дуже смачний обід.

Велике християнське всім “Спасибі”! Родина і приятелі, сеньйори
справили йому гарний і достойний похорон. Сердечно дякуємо друзям,
товаришам, які особистими гарними спогадами поділились з нами під
час похоронного обіду. Щиро дякуємо друзям-знайомим і всім добрим
людям, що разом з нами помолилися за його душу, щоб Господь прий-
няв його до своєї оселі.

Молимо, щоб Всевишній Господь винагородив Вас сторицею своїми
ласками. Усім жертводавцям, усім присутнім за вислови співчуття і сло-
ва розради складаємо нашу щирю подяку.

Похоронення слідувало на цвинтарі “Кот де Нейж”. Родина сердечно
дякує за відслуження Панахиди Всч. о. деканові Романові Лаголі за чут-
ливі прощальні слова над домовиною.

Вічна Йому пам'ять!

Жалем і смутком прибиті:

*мати Ірена,
брат Юрій з дружиною Христиною і
донями Танею і Одесою,
дружина Діана і доні Александра і Катруся.*

В 40-ий ДЕНЬ СМЕРТИ
були відправлені

СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА
в українській католицькій церкві св. Василя Великого в Ляшін
о год. 12:00 полудня, яку відправив о. парох Володимир Вітт.
Після Панахиди був поминальний обід у церковній залі.

З великим жалем і смутком повідомляємо, що
17 вересня 2009 р. у Торонто, Канада відійшов до Господа

СВ. П.
**НЕСТОР-ОЛЕКСАНДР-СЕВЕРИН
ЛЕВИЦЬКИЙ**
нар. 1 січня 1926 р. у Володимирцях, обл. Львів.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 21 вересня 2009 р. у церкві св. Мико-
лая в Торонто. Похоронений на цвинтарі Park Lawn Cemetery у Торонто.

У глибокому смутку залишилися:

дружина	– МАРІЯ
діти	– ЗЕНОН (ДЖЕННІФЕР) – МАРТА (ВІЛЬФРЕД)
онуки	– КАЛИНА – ЗАХАР – ДАНИІЛ – СОФІЯ
сестра	– РОСТИСЛАВА ДЕРЖКО з родиною в Україні
брат	– ЮРІЙ (ЛЮДМИЛА) з родиною в Канаді.

Вічна Йому Пам'ять!

Замість квітів у пам'ять Покійного родина просить складати пожертви
на Український Католицький Університет у Львові.

В П'ЯТНАДЦЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
(11-го листопада 1994 р.)
нашого найдорожчого і незабутнього
МУЖА, ТАТА, ДІДА, БРАТА, ШВАГРА І ВУЙКА

бл. п.
О. ДИЯКОНА
БОГДАНА ЙОСАФАТА ТАРНАВСЬКОГО
будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
у слідуючих церквах:

- Різдва Пресвятої Богородиці в Нью Брансвіку, Н. Дж.
- Катедрі св. Володимира в Стамфордї, Кон.
- Христа Царя в Бостоні, Ма.
- Св. Йосафата в Парана, Бразилії.

Просимо про молитви за вічний спокій Його праведної душі.
Дружина Анна, діти – Юрій і Галина з родинами.

У смутку повідомляємо, що 19 жовтня 2009 р.
відійшов у Божу вічність, проживши 83 роки,
наш найдорожчий МУЖ, ТАТО І ДІДУСЬ

СВ. П.
ЛУКА НАЗАР ШМОРГАЙ
нар. 27 жовтня 1926 р. в с. Корчин, Україна.

Залишилися у смутку:

дружина	– КАТЕРИНА
дочки	– КАТЕРИНА – ЛЯРИСА
син	– БОГДАН
внучка	– РЕЙЧЕЛ

Вічна Йому пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк
редакція не відповідає.

Києво Могилянська Фундація Америки
Національний Університет Києво Могилянська Академія
 ділиться сумною звісткою, що відійшов у вічність

Пан
Петро Вигінний

Людина, котрій була небайдужа доля України.
Пан Петро Вигінний багато років був
щедрим меценатом багатьох українських організацій.
Він залишиться в пам'яті всіх хто його знав
надзвичайно шляхетною і чесною людиною.

Mr. George J. & Mrs. Patrycia Polin Wyhinny	\$1000
Mr. Thomas S. & Mrs. Floriann M. Gulik	\$150
Mrs. Inna Wrubliwskyj & Mrs. Sofia Fylypowych	\$150
Mr. George & Mrs. Bohdanna Domino	\$100
Mr. Aleksander & Mrs. Marie Slobidsky	\$100
Dr. Mary Lidia Klodnycky & Dr. George S. Procyk	\$100
Mrs. Rita Bala	\$100
Dr. Anatol J. & Mrs. Halina Stankevych	\$75
Mr. Slavko & Mrs. Olga Oliynyk	\$50
Mrs. Anna Polin	\$50
Mr. Joan & Mr. Adrian Celewycz	\$50
Mr. George & Mrs. Helen Charuk	\$50
Mr. Mirosław & Mrs. Oksana Tschakowsky	\$50
Mr. Anatoli & Mrs. Nadia Brushenko	\$50
Mr. J. Lytwynyshyn	\$50
Mr. Peter & Mrs. Mary Chupeyda	\$50
Mrs. Galyna Lyaskowski	\$30
Dr. Bohdan & Mrs. Oresta Tkaczuk	\$25
Mr. John Yatczyshyn	\$20
Mr. Bogdan & Mrs. Renata Jaglarz	\$20
Mrs. Oksana Kralka	\$20

Висловлюємо щире співчуття родині та друзям Покійного

Др. Сергій Квіт, президент НАУКМА
 Марта Фаріон, президент Києво-Могилянської Фундації

Ділимося сумною вісткою, що 4 жовтня 2009 р.
 відійшла у вічність на 89-му році життя,
 прийнявши Найсвятіші Тайни, наша найдорожча
МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ і сестра

СВ. П.
ЛЮСЯ АРВИН ГАРАСИМІВ
з дому НОВАКІВСЬКА

нар. 18 квітня 1921 р. в селі Фащівка, Тернопільщина.

ПАНАХИДА була відправлена в п'ятницю, 9 жовтня 2009 р. в похорон-
 ному заведенні Farley Funeral Home, Норт Порт, Флориди.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 10 жовтня 2009 р. в Україн-
 ській католицькій церкві Входу в Храм Пресвятої Богородиці, Норт Порт,
 Флориди, а відтак на цвинтарі Venice Memorial Gardens, Веніс, Флориди.

У смутку залишені:

донька – БОГДАННА ЗЕНЕВИЧ КУЛЬБА з нареченим
 ВІКТОРОМ РАДЗІБАБОЮ
 внуки – ХРИСТІАН КУЛЬБА з дружиною ТАМАРОЮ
 – АНДРІЙ КУЛЬБА з дружиною ВАЛЕЮ і сином АЛЕКСАНДРОМ
 сестра – ЄВГЕНІЯ ПАСТЕРНАК в Торонто
 та ближча і дальша родина в Америці.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з членством
 Організації Оборони Лемківщини та всією
 українською громадою, що в суботу,
 17 жовтня 2009 р. відійшов у вічність

СВ. П.
ЮЛІАН КОТЛЯР

народжений у с. Дудинці біля Сянока, на Лемківщині.

Колишній голова Крайової Управи Організації Оборони Лемківщини,
 довголітній адміністратор „Лемківських Вістей“, а опісля журналу
 „Лемківщина“, кольпортер лемківських видань, член Світової Федера-
 ції Українських Лемківських Об'єднань, Ради Директорів Фундації До-
 слідження Лемківщини, голова Об'єднання бувших Вояків УПА, член
 багатьох українських громадських організацій, щирий український па-
 тріот і громадський діяч.

Покійний залишив у глибокому смутку чотири доні (Надію, Христю,
 Петрусю і Лесю) з родинами, та родину в Україні.

Похоронні відправи відбулись в Українській католицькій церкві св. Ми-
 колая в Пассейку, а відтак Покійний спочив вічним сном на цвинтарі
 св. Андрія (упівська частина) у Бавнд Бруку, Н. Дж.

Родині Покійного висловлюємо наші щирі співчуття.

Крайова Управа
 Організації Оборони Лемківщини в Америці.

Ділимося сумною вісткою, що 28-го жовтня 2009 р. на 83-му році життя
 відійшла у вічність наша найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА і БАБУСЯ

СВ. П.
ІРЕНА РОСТИСЛАВА СТАВНИЧА

Покійна Ірена народилася 27-го жовтня 1927 р. у Львові в родині Петра
 Петрика та Любови з Гузарів. Переїхавши до Америки у 1949 р., вона була
 співзасновницею пластової станиці Вашингтону, де була довголітньою но-
 вацькою та юнацькою виховницею, зв'язковою і кошовою. Покійна також
 була співзасновницею та активною членкинею парафії св. Тройці в Silver
 Spring, MD.

Похоронні відправи відбулися в суботу 31-го жовтня 2009 р. в церкві св.
 Тройці в Silver Spring, MD, відтак на цвинтарі Cedar Hill в Suitland, MD.

Залишила в глибокому смутку:

мужа – МИКОЛУ
 дітей – ЯРОСЛАВА з дружиною МАРТОЮ
 – ПЕТРА з дружиною ХРИСТЕЮ
 – ТАМАРУ з мужем РОМАНОМ
 – ТЕТЯНУ
 внуків – СТЕФАНА
 – ЮРІЯ
 – ДІАННУ
 – ЛЯРИСУ
 – МАРІЮ
 – ЛЕСЮ

та ближчу і дальшу родину в Україні, Америці, Канаді і в Австралії.

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів у пам'ять Покійної родина просить складати пожертви на
 парафію Святої Тройці (Holy Trinity PUCC, 16631 New Hampshire Ave, Silver
 Spring MD, 20905) і на Пласт (Plast Ukrainian Scouting Organization USA,
 144 Second Ave., New York, NY 10003).

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

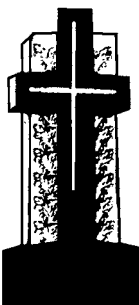
ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
 У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
 (908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
 З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
 ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
 СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська • 973-292-9800 #3040 • adukr@optonline.net

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець
забезпечення УНС
OXSANA TRYTJAK
Licensed Agent
Ukrainian National
Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKSANAUNA@COMCAST.NET

ОКСАНА СТАНЬКО
Професійний продавець
забезпечення УНС
OXSANA STANKO
Licensed Agent
Ukrainian National
Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3039) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: stanko@unamember.com

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
Ukrainian Free University
Foundation, Inc.
P.O. Box 1028, New York, NY 10276

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:
• книжки (в твердій і м'якій оправах)
• журнали (з експедицією, або без)
• канцелярські друки
• весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)
Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 30-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

ARKA
*Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.*
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат
**Emphasis on Real Estate, Wills,
Trusts and Elder Law**
Ward Witty Drive, P.O. Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

• НА ПРОДАЖ •
Продається кондомініум, разом з мебля-
ми, в українському селі ім. св. Андрія,
у North Port, FL., 2 спальні, 2 лазнички.
До спільного вжитку басейн.
Тел.: (941) 423-1300

APON MUSIC and VIDEO
P.O. Box 3082, Astoria, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599
Концерт пісень В. Івасюка.
Апон – 7825. Палац „Україна” в Києві.
17 річниця Незалежності 2017.
Улюблені пісні 50-60 років 7826.
Серія „Роксоляна” 7811/7823 VHS-DVD

Д-р ЛЕСЯ ЗБОРОВСЬКА ГОЛУБ
лікар психолог для дітей, молоді і дорослих
лікування страху і депресії.
51 Upper Montclair Plaza, Suite 29
Upper Montclair, NJ 07043 Tel. (973) 655-9472
Н. Дж. ліцензія S1003562

УКРАЇНЬСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

• РІЗНЕ •
ДЕШЕВІ ДЗВІНКИ В УКРАЇНУ!
Дзвоніть з вашого домашнього
та мобільного в Україну
на домашній та мобільний
телефон.
Тільки 10 центів за хв.
847-298-5900 Юрій

• РОЗШУКИ •
Андрій Ватроба з Польщі шукає рідню діда
ВАСИЛЯ БІЛОВЦУКА, нар. в 1900 р. в Че-
рнігові. Він опинився в Польщі з військом
С. Петлюри і виїхав у 1951 р. з Німеччини
до Нью-Йорку. Одружений з Геленою Прус.
Мав сина. Прошу писати:
watmore@ymail.com

Европейський магазин
м'ясні і харчові вироби
відкритий 6 днів у тижні
JOSEPH MEAT MARKET
437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

KANTOR **Телебачення**

Міжнародні телефонні дзвінки:

- найнижчі ціни
- найкраща якість
- без жодних прихованих оплат

- 16 Українських каналів
- 16 Російських каналів
- Кошт одного каналу - менше \$ 1.00

Don't waste your time - call us & start saving today!

New York: 347-230-5850 **Philadelphia: 215-689-8076** **www.kantor.ca**
Chicago: 773-751-2318 **Toll free: 1-877-848-6376** **telecom@kantor.ca**